

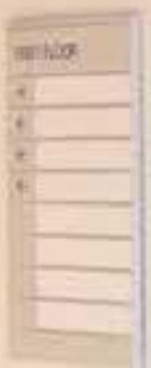
ART COLLECTION
OF THE
US EMBASSY

PARAMARIBO SURINAME

PARAMARIBO
SURINAME

ART COLLECTION
OF THE
US EMBASSY

ART IN EMBASSIES 2018

Established in 1963, the U.S. Department of State's office of Art in Embassies (AIE) plays a vital role in our nation's public diplomacy through a culturally expansive mission, creating temporary and permanent exhibitions, artist programming, and publications. The Museum of Modern Art first envisioned this global visual arts program a decade earlier. In the early 1960s, President John F. Kennedy formalized it, naming the program's first director. Now with over 200 venues, AIE curates temporary and permanent exhibitions for the representational spaces of all U.S. chanceries, consulates, and embassy residences worldwide, selecting and commissioning contemporary art from the U.S. and the host countries. These exhibitions provide international audiences with a sense of the quality, scope, and diversity of both countries' art and culture, establishing AIE's presence in more countries than any other U.S. foundation or arts organization.

AIE's exhibitions allow foreign citizens, many of whom might never travel to the United States, to personally experience the depth and breadth of our artistic heritage and values, making what has been called a "footprint that can be left where people have no opportunity to see American art."

<https://art.state.gov>

ART IN EMBASSIES 2018

De U.S. Department of State's office of Art in Embassies (AIE), opgericht in 1963, speelt een cruciale rol in de publieke diplomatie van ons land, door middel van een uitgebreide culturele missie, het creëren van tijdelijke en permanente exposities, programma's ten behoeve van kunstenaars en publicaties. Het Museum of Modern Art bedacht dit mondiale beeldende-kunst-programma een decennium eerder. In de vroege jaren zestig werd het door President John F. Kennedy geformaliseerd en benoemde hij de eerste directeur van het programma. Nu, met meer dan 200 locaties, organiseert AIE tijdelijke en permanente exposities voor de representatieve ruimten van alle V.S.-kanselarijen, consulaten, en ambassaderesidenties wereldwijd, met een selectie van, of in opdracht gemaakte, hedendaagse kunst van de Verenigde Staten en de gastlanden. Deze exposities geven het internationaal publiek beter zicht op de kwaliteit, reikwijdte en diversiteit van de kunst en cultuur van beide landen, en vestigen de aanwezigheid van AIE in meer landen, dan enig andere Amerikaanse stichting of kunstorganisatie.

AIE's exposities geven aan buitenlandse burgers, van wie er velen misschien nooit naar de V.S. zullen reizen, de gelegenheid om de omvang van ons artistieke erfgoed en onze waarden te ervaren, en laten zo "een voetafdruk achter daar waar mensen de gelegenheid niet hebben om Amerikaanse kunst te zien."

<https://art.state.gov>

The Republic of Suriname, established in 1975, is located in South America, between Guyana and French Guyana, sharing a coastline on the Atlantic Ocean. Suriname is considered to be a culturally Caribbean country, and is a member of the Caribbean Community (CARICOM). Under Dutch colonial rule, established in the seventeenth century, enslaved people from West Africa and contract workers from China, India, and Java, Indonesia, were brought into the country. These different population groups, each with their own culture, merged with the indigenous population, including the Arawaks and the Caribs. Its culture and history have therefore been shaped by influences from many different points across the globe and are densely packed with myriad cultural elements. The art on display at the United States Embassy in Paramaribo reflects that diversity.

The collection includes work by American and Surinamese artists, many of whom directly explore the complex history of Suriname in their work. Surinamese artist Rodney Tjon Poen Gie's sculpture *Afaka-masker*, for example, addresses African culture as it has blended with Surinamese culture more generally. American artist Isabella Kirkland, known for her scientific accurate depiction of flora and fauna,

focused on documenting the richness and diversity of the Surinamese environment; her *CO-EXISTANTS* depicts the tremendous biological diversity of Suriname, bringing our attention to both its value and its fragility.

Other works in the collection approach Suriname and its culture indirectly. Thomas A. D. Watson's *Northern Lake* depicts a lake in the artist's native New England. In the context of the U.S. Embassy in Suriname, the painting calls to mind the natural beauty of both America and Suriname, but also reminds the viewer that water has played an important role in the development of both nations. Sibylle Szaggars Redford's *Way of the Rain* addresses environmental issues in a general sense, but its placement in the Embassy in Paramaribo specifically calls attention to the threats to Suriname's rainforests.

The shared interests of America and Suriname are made evident in this collection, calling our attention to the shared humanity of Americans and Surinamers—to the fact that we are all alike as citizens of the globe. Art allows for open-ended discussions between the viewer and the artwork. In a diplomatic context, this form of open dialogue encourages understanding and a sense of shared humanity.

De Republiek Suriname, uitgeroepen in 1975, is gesitueerd in Zuid-Amerika, tussen Guyana en Frans Guyana, en deelt een kustlijn aan de Atlantische Oceaan. Suriname wordt in cultureel opzicht beschouwd als een Caribisch land en is lid van de Caribische Gemeenschap (CARICOM). Onder Nederlands koloniaal bestuur, gevestigd in de zeventiende eeuw, werden tot slaaf gemaakte mensen uit West-Afrika en contractarbeiders uit China, India en Java, Indonesië, naar Suriname gebracht. Deze verschillende bevolkingsgroepen, elk met hun eigen cultuur, versmolten met de reeds aanwezige inheemse bevolking, waaronder de Arowakken en de Karaïben. De Surinaamse cultuur en geschiedenis zijn derhalve gevormd door invloeden van over de hele wereld en zit boordevol ontelbare culturele elementen. De kunst die te zien is op de Amerikaanse Ambassade van de Verenigde Staten in Paramaribo, weerspiegelt die diversiteit.

*De collectie bestaat uit werk van Amerikaanse en Surinaamse kunstenaars, waarvan velen zich in hun werk verdiepen in de complexe geschiedenis van Suriname. In zijn sculptuur *Afaka-masker 3* bijvoorbeeld, verwerkt de Surinaamse kunstenaar Rodney Tjon Poen Gie de Afrikaanse cultuur zoals die zich over het algemeen met de Surinaamse cultuur vermengd heeft. Amerikaanse kunstenaar Isabella Kirkland anderszijds, die bekend staat vanwege haar natuurgetrouwe weergave van flora en fauna, is meer geïnteresseerd in het documenteren van de rijkdom en de diversiteit van de natuurlijke omge-*

*ving van Suriname; haar *CO-EXISTANTS* verbeeldt de enorme biologische diversiteit van Suriname en brengt daarvan de waarde zowel als de kwetsbaarheid onder onze aandacht.*

*Andere werken in de collectie benaderen Suriname en haar cultuur indirect. *Northern Lake* van Thomas A.D. Watson bijvoorbeeld, toont een meer in New England, de geboorteplaats van de kunstenaar. Binnen de context van de Amerikaanse Ambassade in Suriname echter, roept het schilderij de overeenkomsten op tussen Suriname en de V.S., landen die allebei bekend staan om hun natuurlijk schoon. Ook wordt de toeschouwer er aan herinnerd dat water een belangrijke rol heeft gespeeld bij de ontwikkeling van beide landen. Evenzo verwerkt Sibylle Szaggars Redford in haar *Way of the Rain* meer algemene milieukwesties, maar de plaatsing ervan in de Amerikaanse Ambassade vestigt toch specifiek de aandacht op de bedreigingen waar het regenwoud van Suriname mee geconfronteerd wordt.*

De gemeenschappelijke interesses van Amerika en Suriname komen duidelijk tot uiting in deze collectie die onze aandacht vestigt op de humaniteit die wij als Amerikanen en Surinamers delen—op het feit dat wij als burgers van de wereld allen gelijk zijn. Kunst creëert de mogelijkheid voor open discussies tussen de kijker en het kunstwerk. In een diplomatieke context bevordert deze vorm van open dialoog begrip en een gevoel van gedeelde menselijkheid.

THE COLLECTION

<i>RINA BANARJEE</i>	10
<i>ISABELLA KIRKLAND</i>	13
<i>MICHAEL ENN SIRVET</i>	16
<i>MATTHEW BRANDT</i>	18
<i>FOON SHAM</i>	20
<i>RUTH ROOT</i>	24
<i>MARCEL PINAS</i>	29
<i>SIBYLLE SZAGGARS REDFORD</i>	30
<i>HANKA WOLTERSTORFF</i>	38
<i>SISAVANH PHOUTAVONG</i>	43
<i>MARA DE LUCA</i>	46
<i>REMY JUNGERMAN</i>	48
<i>SOEKI IRODIKROMO</i>	53
<i>CRYSTAL WAGNER</i>	57
<i>DANIEL SIMMONS</i>	61
<i>RODDNEY TJON POEN GIE</i>	63
<i>STEVEN TOWIRJO</i>	65
<i>WINSTON VAN DER BOK</i>	67
<i>THOMAS A.D. WATSON</i>	71
<i>MONIQUE VAN GENDEREN</i>	73
<i>HUMPHREY TAWJOERAM</i>	77
<i>RENE TOSARI</i>	80
<i>MARGERY AMDUR</i>	84
<i>KLEA MCKENNA</i>	88
<i>BARBARA OWEN</i>	92

Indian-born American artist Rina Banerjee began her professional career as a scientist, earning a degree from Case Western Reserve University in Ohio and taking a job as a polymer research chemist. Shortly thereafter she turned to the arts, earning a Master of Fine Arts degree with an emphasis in painting from Yale University (New Haven, Connecticut) in 1995. Since earning her degree, she has earned acclaim for her paintings and her multimedia sculptural work.

There is an element of whimsy and storytelling in Banerjee's work that is further strengthened by the titles she chooses for her art, which are often long and biting in their commentary. She enjoys the play of words in her titles and the artistry of the words themselves. She says, "Like colors, they can contrast, harmonize, create dissonance, cacophony or stray away from the language being used."¹ Banerjee's words work together with her images. They are equal players.

In Banerjee's piece at the U.S. Embassy in Paramaribo, the viewer is given guidance as to who is depicted in the image. Without the accompanying words, there would be much more mystery in this figural work, which pays homage to the miniature painting traditions of Banerjee's native India. There is a folkloric quality to the work. We are told that the woman we're looking at is 'dazed.' There is the feeling that this is but one element in a larger story. Lacking the rest of the details, the viewer gets to decide how to place this work in that imagined larger context. That absence and room for imagination is at the heart of Banerjee's work.

De in India geboren Amerikaanse kunstenaar Rina Banerjee begon haar loopbaan als een wetenschapper. Na het behalen van haar diploma van Case Western Reserve University in Ohio, deed zij als chemicus onderzoek naar polymeren. Kort daarna richtte zij zich op de kunst en in 1995 behaalde ze haar Master of Fine Arts diploma, met de focus op schilderen, aan Yale University (New Haven, Connecticut). Sindsdien worden haar schilderijen en haar multimedia sculpturale werken met veel lof ontvangen.

Er is een element van eigenzinnigheid en iets verhalends in het werk van Banerjee, hetgeen versterkt wordt door de titels die zij kiest voor haar kunst. Die zijn vaak lang en scherp in hun commentaar. Ze geniet van het woordenspel in haar titels en van het artistieke van de woorden zelf. Ze zegt: "Net als kleur kunnen zij contrasteren, harmoniseren, dissonantie creëren, een kakafonie veroorzaken, of afdwalen van de taal die gebruikt wordt."¹ De woorden van Banerjee werken samen met haar beelden. Ze zijn gelijke spelers.

In het werk van Banerjee bij de Amerikaanse Ambassade in Paramaribo, wordt de kijker begeleid in wie op het werk is afgebeeld. Zonder de bijbehorende woorden, zou er veel meer mysterie zijn in dit figuurlijke kunstwerk dat ode brengt aan de miniatuurschildertradities van Banerjee's geboorteland India. Er is een folkloristische kwaliteit aan het werk. Er wordt aan ons verteld dat de vrouw waar wij naar kijken 'verdwaasd' is. Het voelt alsof dit slechts één element is in een groter verhaal. Door het ontbreken van verdere details, kan de kijker zelf beslissen welke plek dit werk inneemt binnen die ingebeelde grotere context. Die afwezigheid en ruimte voor verbeelding, is de kern van het werk van Banerjee.

POLLUTION AND CLAY BROUGHT TANGLES OF WAVES, FORCED HER TO PLAY WITH DIRTY AND WAS DAZED. SHE CLEANED ALL THE EARTH'S TERRAINS, OCEANS AND ANIMALS GONE ASTRAY.

1. Uma Nair, "Venice Bound: Artist Rina Banerjee's Work Abounds in Sotirical Allusions," *Architecture and Design*, May 11, 2017; <https://www.architecturaldigest.in/content/stencil-walls-5-simple-steps/>, accessed November 14, 2017.

1. Uma Nair, "Venice Bound: Kunstenaar Rina Banerjee's werk is rijk aan satirische toespelingen", *Architecture and Design*, 11 mei 2017; <https://www.architecturaldigest.in/content/stencil-walls-5-simple-steps/>, geraadpleegd op 14 november 2017.

Isabella Kirkland's densely populated paintings depict the natural world in precise, scientific detail. Indeed, Kirkland brings to her paintings an eye that is just as sharply scientific as it is artistic, for she carefully studies the anatomy of the biological forms she paints. There is no 'artistic license' in her work, as she carefully renders her subjects with the eye of a naturalist in the tradition of nineteenth-century naturalist and painter James Audubon. The only departure from naturalism is the dense concentration of wildlife, which she has brought together in one space to show the variety of life that inhabits an area.

Co-Existants is part of a series of images Kirkland created that depict the flora and fauna of the world that are threatened with extinction. To create this image, Kirkland consulted with scientists and conservationists to learn about the unique plant and animal life of Suriname. She then educated herself about these species, studying as many as possible in person. As such, her painting serves not only as a colorful visual delight but also as a scientific record, as a biological time capsule, and most powerfully as a warning to her fellow human being about the threats facing the planet. As her explanatory text says, "The title *Co-Existants* honors the grace with which the myriad peoples of Suriname, for the most part, get along, and it echoes the 'Peaceable Kingdom' quality of the composition."²

Kirkland's career spans nearly four decades, and her work has been shown at venues around the globe. Her work is on display in the permanent collections of a number of prestigious art museums, including the Whitney Museum of American Art in New York and the San Francisco Museum of Modern Art.

2. Isabella Kirkland, *Co-Existants Handout*, 2017.

De dichtbevolkte schilderijen van Isabella Kirkland beelden in nauwkeurig, wetenschappelijk detail, de natuurlijke wereld uit. Kirkland brengt een oog naar haar werk dat even wetenschappelijk als artistiek is, want ze bestudeert heel zorgvuldig de anatomie van de biologische vormen die ze schildert. Er is geen 'artistieke licentie' in haar werk want zij verbeeldt haar onderwerpen met het oog van een naturalist in de traditie van de 19de-eeuwse naturalist en kunstschilder James Audubon. De enige afwijking van het naturalisme is de hoge concentratie van wilde dieren die zij in één ruimte bij elkaar brengt om de verscheidenheid van leven dat zich bevindt in een gebied, weer te geven.

Samen-bestaanden is deel van een reeks afbeeldingen van Kirkland die de flora en fauna die in de wereld bedreigd worden met uitsterven, weergeven. Om dit werk te creëren, heeft Kirkland overleg gepleegd met wetenschappers en natuurbeschermers om zo meer te weten te komen over het unieke plant- en dierenleven van Suriname. Vervolgens heeft ze meer informatie opgezocht over deze soorten en er zoveel als mogelijk zelf bestudeerd. Zodoende dient haar werk niet slechts als een kleurrijk visueel genot, maar ook als een wetenschappelijke vastlegging, een biologische tijdschapsule, en belangrijker nog als een waarschuwing aan haar medemens voor de bedreigingen waar de wereld mee wordt geconfronteerd. Zoals haar toelichtende tekst zegt: "De titel Samen-bestaanden eert de gracieuze manier waarop de verschillende volkeren van Suriname het over het algemeen met elkaar kunnen vinden; en het weerspiegelt het 'Vreedzaam Koninkrijk'-karakter van de compositie."²

De carrière van Kirkland omvat bijna vier decennia en haar werk is over de hele wereld tentoongesteld. Haar werk is te zien in permanente collecties van een aantal prestigieuze kunstmusea, waaronder het Whitney Museum of American Art in New York en het San Francisco Museum of Modern Art.

2. Isabella Kirkland, *Co-Existants folder*, 2017.

CO-EXISTANTS

2017

OIL ON CANVAS ON PANEL /
OLIEVERF OP DOEK OP PANEEL
44 x 64 in. (111,8 x 162,6 cm)

"The *Rain Mirror* developed for the Embassy in Suriname was created with the idea of the rainforests, and rainfall, of the country in mind," says sculptor Michael Enn Sirvet. "While working on the sculpture I often pictured rain gently falling onto a quiet, still pools deep in the forests, or the ripples of raindrops in puddles in the street of Paramaribo. I researched historical design motifs of the north coast of South America and the Suriname region to create the edge design of the mirror... I feel Suriname is a perfect place to have a *Rain Mirror* installed and I am very happy knowing that one of them is installed not far from these quiet, rain-dotted pools deep in the forest."³

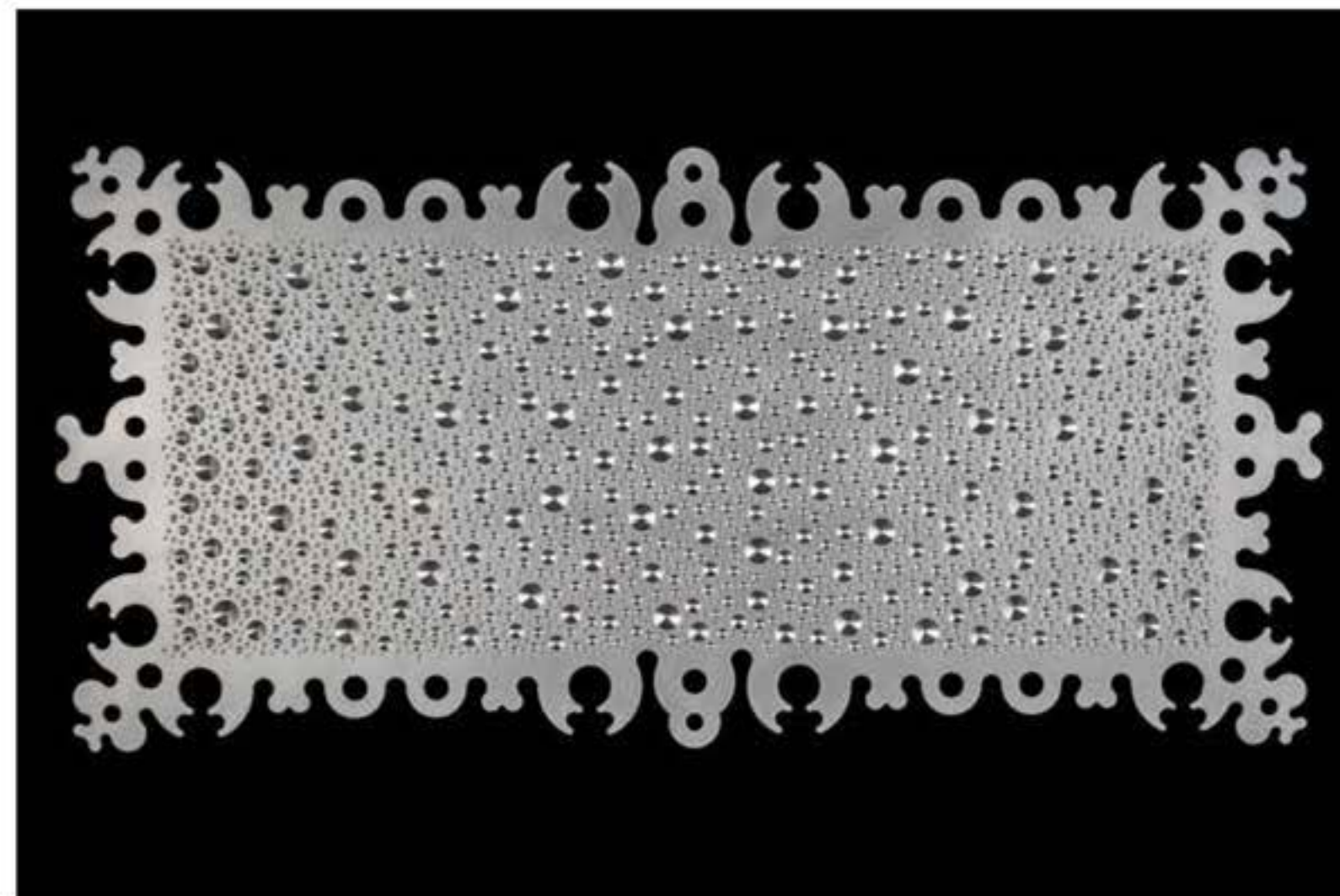
Sirvet's work is distinctly Surinamese: the varied 'raindrops' across its surface are evocative of the country's humid climate, and the geometric forms along its border recall the design motifs common in the local communities of African descent. All of this, however, is couched in Sirvet's distinctly industrial style. Here the 'raindrops' are created by drilling partial holes into an aluminum plate, resulting in an image that celebrates patterns and a play between negative and positive space. Thus, not only does Sirvet bring together contrasting shapes and forms—concave and convex, smooth and bumpy, straight and curved—but he also brings together other unexpected juxtapositions, such as the industrial and the organic. His work reminds viewers of the contradictions inherent to our experiences of the world and of the unexpected harmony we can find within those contradictions.

Sirvet studied finance and art history as an undergraduate at Fordham University in New York. Later, he studied structural engineering at the University of Maryland. His knowledge of engineering, combined with his love of nature and the arts, ultimately led him to create three-dimensional art.

"De Regenspiegel, ontwikkeld voor de Ambassade in Suriname, werd gecreëerd met het idee van de regenwouden en de regenval van het land zelf in gedachten", zegt beeldhouwer Michael Enn Sirvet. "Terwijl ik aan het beeld werkte, zag ik in mijn gedachten vaak de regen die zachtjes valt in stille plassen diep in het bos, of de rimpelingen van regendruppels in plassen in de straten van Paramaribo. Om het ontwerp van de rand van de spiegel te creëren, deed ik onderzoek naar historische motieven van de noordkust van Zuid-Amerika en de Surinaamse regio ... Voor mijn gevoel is Suriname een perfecte plaats om een Regenspiegel te installeren en ik ben erg blij dat er een geplaatst is niet ver van deze stille, met regendruppels bestippelde poelen diep in het bos."³

Het werk van Sirvet is duidelijk Surinaams: de verschillende 'regendruppels' over het oppervlak heen, doen denken aan het vochtige klimaat van het land en de geometrische vormen langs de rand herinneren aan motieven typisch voor de lokale gemeenschappen van Afrikaanse afkomst. Dit alles is echter uitgevoerd in Sirvets duidelijke industriële stijl. Hier zijn de 'regendruppels' gecreëerd door partiële gaten te boren in een aluminiumplaat, hetgeen resulteert in een afbeelding die patronen 'viert' en een spel speelt tussen de negatieve en positieve ruimte. Zo brengt Sirvet niet alleen contrasterende vormen samen—hol en bol, glad en hobbelig, recht en gebogen—maar hij brengt tevens andere nevenschikkingen samen, zoals het industriële en het organische. Zijn werk herinnert kijkers aan de tegenstellingen die inherent zijn aan onze ervaringen van de wereld en aan de onverwachte harmonie die we kunnen vinden in die tegenstellingen.

Sirvet studeerde finance en kunstgeschiedenis aan Fordham University in New York. Later studeerde hij structurele bouwkunde aan de University of Maryland. Zijn kennis van bouwkunde, gecombineerd met zijn liefde voor de natuur en de kunsten, leidde hem uiteindelijk tot het creëren van driedimensionale kunst.

3. Michael Enn Sirvet, Personal Communication, October 13, 2017.

3. Michael Enn Sirvet, persoonlijke communicatie, 13 oktober 2017.

The images in multimedia artist Matthew Brandt's *Wai'anae* series are created in a complex, multistep process. First Brandt takes photographs of the natural landscape of Oahu. Then he makes his photographs a literal part of those landscapes, rolling them in the dirt, foliage, and fabric, and then burying them, where they are gradually changed by their contact with the natural elements. Layers are stripped away from the print and new forms emerge, slowly growing on the surface. As Brandt says, "Pressing beyond the pictorial depiction of the dense tropical rainforest, the images also bear the imprint of the actual site. In mixing with the soil, the picture surface erodes—areas are stripped of layers of emulsion, and new patterns are superimposed from the materials used to bury the prints."⁴

Brandt's prints engage with both nature and time: a photograph captures a singular moment in time, and the natural processes that make up the second stage of his process involving the slow but steady movement of time—both deterioration and growth. The interest in time is tied to his interest in the natural world, and in creating works that both depict and are formed by nature.

Brandt earned his Bachelor of Fine Arts degree at Cooper Union in New York City and his Master of Fine Arts degree at the University of California in Los Angeles. His work has been exhibited around the world, including two recent collaborative video installations at the Museum of Modern Art in New York and the Getty Museum in Los Angeles. His work is in the permanent collection of several prominent museums, including the Brooklyn Museum of Art and the Metropolitan Museum of Art in New York.

4. Matthew Brandt, Personal Communication, September 20, 2017.

De afbeeldingen in de Wai'anae-serie van multimedia kunstenaar Matthew Brandt zijn gecreëerd in een complex proces van verschillende stappen. Brandt maakt eerst foto's van het natuurlijke landschap van Oahu. Dan maakt hij die foto's letterlijk deel van dat landschap door ze in zand, gebladerte en doek te rollen, en ze vervolgens te begraven waardoor ze langzamerhand veranderd worden door hun contact met de elementen van de natuur. Terwijl lagen van de afdruk wegslijten, ontstaan er nieuwe vormen die langzaam groeien aan de oppervlakte. Zoals Brandt zegt: "Verder dan alleen het gefotografeerde beeld van het dichte tropische regenwoud, dragen de afbeeldingen ook sporen van de werkelijke locatie in zich. Door de vermenging met de aarde erodeert het oppervlak van de foto-delen worden ontdaan van emulsielagen, terwijl er nieuwe patronen ontstaan door de materialen die gebruikt zijn bij het begraven van de prints."⁴

Het werk van Brandt heeft betrekking op de natuur en op tijd: een foto legt een enkel moment in de tijd vast en de natuurlijke processen van de tweede fase van zijn proces, houden een langzaam maar zeker verloop van tijd in—zowel achteruitgang als groei. Zijn interesse in tijd is verbonden aan zijn interesse in de natuurlijke wereld en in het creëren van werk dat niet slechts een weergave is van de natuur, maar dat ook gevormd is door de natuur.

Brandt behaalde zijn Bachelor of Fine Arts diploma aan Cooper Union in New York City en zijn Master of Fine Arts diploma aan de University of California in Los Angeles. Zijn werk wordt overal ter wereld tentoongesteld, waaronder ook bij twee recente collaboratieve video-installaties in het Museum of Modern Art in New York en het Getty Museum in Los Angeles. Zijn werk is onderdeel van de permanente collecties van verschillende belangrijke musea zoals het Brooklyn Museum of Art en het Metropolitan Museum of Art in New York.

4. Matthew Brandt, persoonlijke communicatie, 20 september 2017.

WAI'ANAE 603618

2015

CHROMOGENIC PRINT BURIED IN WAI'ANAE, HAWAII /
CHROMOGENE AFDRUK BEGRAVEN IN WAI'ANAE, HAWAII
60 × 36 in. (152,4 × 91,4 cm)

Chinese-born American artist Foon Sham is famous for his environmentally engaged wood sculptures. Works like his *Vessel of Cloud* at the U.S. Embassy in Paramaribo are made from tangible, natural materials and also evoke ideas rooted in nature, such as sustainability, fragility, and mood. As he says, this "piece is made of an indigenous wood, called, *Green Heart*, a very hard wood harvested from trees grown in the tropical forest in Suriname. It is also a gesture of returning the local resources back to the country where they come from. To establish a strong impact at the entryway to the Embassy, I built a large-scale sculpture to match the grand scale of the building in the backdrop."⁵

Not only does Sham's sculpture match the building it stands before; it also matches, in a more nebulous way, the climate and environment in which it stands. The spiraling blocks of wood resemble the palm trees that surround the sculpture. Likewise, the spiraling form that grows larger toward the top resembles the cloud formations typical in Suriname's tropical climate. Thus, the imposing wooden structure brings together distinct environmental elements of Suriname into one metaphoric work.

Sham, who is a professor of art at the University of Maryland in College Park, has exhibited his work widely across the globe. He has received numerous prominent commissions to install his work in public locations and is the recipient of many fellowships and awards.

*De in China geboren Amerikaanse kunstenaar Foon Sham is beroemd om zijn milieubewuste houtsculpturen. Werken zoals zijn Vessel of Cloud bij de Amerikaanse Ambassade in Paramaribo, zijn gemaakt van tastbare, natuurlijke materialen en herinneren ook aan ideeën geworteld in de natuur, zoals duurzaamheid, kwetsbaarheid en gemoedstoestand. Zoals hij zegt: "Dit stuk is gemaakt van inheems hout genaamd groenhart, een ontzettend hard hout, verkregen van bomen die groeien in het tropische bos in Suriname; een materiaal dat eens water vervoerde als het meest essentiële element van het leven. Het is tevens een gebaar voor het terugbrengen van lokale grondstoffen naar het land waar zij vandaan komen. Om een diepe indruk te maken bij de ingang naar de Ambassade, heb ik een groot-schalige sculptuur gebouwd die past bij de grootsheid van het gebouw op de achtergrond."*⁵

De sculptuur van Sham past niet alleen bij het gebouw waar het voor staat; het past ook, op een iets ongreepbaardere manier, bij het klimaat en de omgeving waarin het staat. De spiralende blokken hout doen denken aan de palmbomen die het beeld omringen. Evenzo doet de wentelende vorm die naar de top toe groter wordt, denken aan de wolkenformaties die typerend zijn voor het tropisch klimaat in Suriname. Zo brengt de imposante houten structuur karakteristieke elementen van het milieu van Suriname bijeen in één metaforisch werk.

Sham, die een professor in de kunst is aan de University of Maryland in College Park, heeft zijn werk over de hele wereld tentoongesteld. Hij heeft tientallen prominente opdrachten gekregen om zijn werk in publieke plaatsen te installeren en ook heeft hij meerdere beurzen en onderscheidingen ontvangen.

5. Foon Sham, Personal Communication, September 23, 2017.

5. Foon Sham, persoonlijke communicatie, 23 september 2017.

New York-based artist Ruth Root creates three-dimensional abstractions that explore and redefine the boundaries of abstract art in the twenty-first century. At the core of her recent work, such as her untitled work in the U.S. Embassy in Paramaribo, is an interest in contrast, disjunction, and interruption that is expressed not only through her exploration of form, color, and pattern, but also by material and technique. The lower part of her piece is made of laser-cut Plexiglass, with clean but asymmetrical edges. These Plexiglass cutouts are layered with refined, glossy paints. The top half of her work is constructed of fabric designed by Root. Thus, the unique patterns created in the top and lower halves of the image are further differentiated by texture.

While Root's work is sometimes evocative of identifiable materials—in her work in Paramaribo, both the lower and upper portions of her work resemble the varied patterns found in granite and marble—the true focal point is the way patterns and colors and materials, as well as the caesuras between them, careen into and bounce off of one another.

Her work is filled with juxtapositions. It's not surprising then, that there is a puzzling combination of simplicity and complexity in her work. As she said in a 2015 interview, "I do love things that are complicated and simple at the same time."⁹

De in New York gevestigde kunstenaar Ruth Root creëert driedimensionale abstracties die de grenzen van abstracte kunst in de 21ste eeuw onderzoeken en herdefiniëren. De kern van haar recente werk, waaronder ook haar werk in de Amerikaanse Ambassade in Paramaribo, is een interesse in contrast, onthechting en onderbreking die niet alleen wordt uitgedrukt door haar verkenning van vorm, kleur en patroon, maar ook door materiaal en techniek. Het onderste deel van haar kunstwerk is gemaakt van met laser gesneden plexiglas, met schone maar asymmetrische randen. Op deze plexiglasen uitsnijdingen zijn er lagen verfijnde, glanzende verf aangebracht. Het bovenste deel van haar werk is geconstrueerd van stof, ontworpen door Root. De unieke patronen gecreëerd in de bovenste en de onderste helften van de afbeelding, worden zodoende verder gedifferentieerd door textuur.

Terwijl het werk van Root soms herinnert aan herkenbare materialen—in haar werk in Paramaribo lijken zowel het onderste als het bovenste deel op de verschillende patronen zichtbaar in graniet en marmmer—is de werkelijke focus gericht op de manier waarop patronen, kleuren en materialen, alsook de cesuur tussen deze aspecten, tegen elkaar opbotsen en van elkaar afkaatsen.

Haar werk is vol tegenstellingen. Het is dan ook niet verrassend dat er in haar werk een raadselachtige combinatie van eenvoud en complexiteit zit. Zoals ze zei in een interview in 2015: "Ik houd inderdaad van dingen die tegelijkertijd gecompliceerd en eenvoudig zijn."⁹

UNTITLED

2016

FABRIC, PLEXIGLAS, ENAMEL, SPRAY PAINT AND DIGITALLY PRINTED FABRIC /
STOF, PLEXIGLAS, EMAIL, SPUITBUSVERF EN DIGITAAL BEDRUKT TEXTIEL

87 × 40 1/2 in. (221 × 101,9 cm)

9. Ruth Root, "Interview met Alle Biswas", *Studio International*, 12 december 2015; <http://studiointernational.com/index.php/ruth-root-interview-old-odd-and-oval-aldrich-contemporary-museum-of-art-us>.

Marcel Pinas's work *Fositen/Once* is a direct reference to the 1970s and 1980s—to the personal memories the artist is confronted with daily. His work reflects on the years that will never come back, comparing the way things are now with the way they were then—the way things used to be in the villages that were destroyed during the war in the interior (1986–1992).

The consequences of the recent war are noticeable even today. Over the years the Maroon communities have grown apart. By using symbols, signs, motifs, and objects from that period in his art, Marcel Pinas makes a link with the past that Pinas says "is so important to our future, and that most of us do not want to be confronted with."

It is precisely that confrontation with the past that Marcel Pinas emphasizes in his work; to thus discover, to explore, and to understand that which is truly Maroon. "That can help give our lives direction. It is a fight that we take on with the other, to claim our place within Surinamese community, the world we live in. We want our voices to be heard and not have others determine how we enter into the future. We want to make our own decisions," says Pinas.

The colors that Pinas uses in *Fositen/Once* are borrowed from everyday life. With the different shades in the painting he wants to show the depth of the Maroon community and its rich traditions, which are many and of great value to the world. Pinas says, "The way in which the Maroons live is the way of living that is essential for the preservation of the earth. There is a lot that the world can learn from this."

Marcel Pinas zijn werk Fositen/Vroeger is een directe verwijzing naar de jaren zeventig en tachtig van de 20ste eeuw - naar de eigen herinneringen waarmee de kunstenaar dagelijks wordt geconfronteerd. Zijn werk kijkt terug op de jaren die nooit meer terugkomen, als een vergelijking van nu met toen - hoe het was in de dorpen die tijdens de Binnenlandse Oorlog (1986-1992) zijn vernietigd.

De gevolgen van deze recente oorlog zijn ook vandaag de dag nog merkbaar. Door de jaren heen zijn de Marrongemeenschappen uit elkaar gegroeid. Door symbolen, tekens, motieven en objecten uit die periode in zijn kunst te gebruiken, maakt Marcel Pinas een link met het verleden, waarover Pinas zegt: "Het verleden dat zo belangrijk is voor onze toekomst en waar de meesten van ons niet mee geconfronteerd willen worden."

Het is precies die confrontatie met dat verleden die Marcel Pinas benadrukt in zijn werk; om op die manier te ontdekken, te onderzoeken en te begrijpen wat werkelijk het eigen van de Marrons is. "Dat kan ons helpen om ons verdere leven richting te geven. Het is een gevecht dat wij aangaan met de ander, om onze plek op te eisen in de Surinaamse gemeenschap, de wereld waarin wij leven. Wij willen onze stem laten horen en niet een ander laten bepalen hoe wij de toekomst ingaan. Wij willen zelf onze beslissingen nemen", zegt Pinas.

De kleuren die Pinas in het werk Fositen/Vroeger gebruikt, ontleent hij aan het dagelijks leven. Met de verschillende tinten in het schilderij wil de kunstenaar de diepgang aangeven in de Marrongemeenschap, met de vele rijke tradities die van grote waarde voor de wereld. Pinas zegt: "De leefwijze van de Marrons is de manier van leven die van essentieel belang is voor het behoud van de aarde. Daarvan kan de wereld heel veel leren."

FOSITEN/ONCE
2016
MIXED MEDIA ON CANVAS /
MIXED MEDIA ON DOOR
57x + 167 W. (146 + 426 cm)

German-born environmental artist Sibylle Szaggars Redford's work is focused on the human connection to the environment as well as the frequent obliviousness of humans to that important connection. Redford created her *Rainfall* paintings in 2010, a style in which she combines painting on paper and then allowing the rains of the New Mexico desert to fall onto the prepared papers. In this way, Redford's paintings were completed by nature itself, giving the colorful dots and squiggles in her paintings an almost magical vibrancy.

In 2013, Redford built on her *Rainfall* paintings and began her *Way of the Rain* work, performance art that incorporates the *Rainfall* paintings into a larger experience that includes music, dance, and spoken word performances. These performances have been called an 'homage to planet Earth.' As such, the *Way of the Rain* is a collaborative, multimedia experience in which viewers are invited to contemplate the challenges facing the world and perhaps to reconnect with it. "As artists and through art," she has said, "we have the power to open minds and bring awareness to our planet's beauty and fragility. As collaborators we unite to strengthen our voices and like raindrops, together, we nourish the river of life."⁶

Redford's *Way of the Rain* has been performed in cities around the globe, from Fort Worth, Texas, to Abu Dhabi, to the United Arab Emirates. In 2015, Redford founded a non-profit organization of the same name—The Way of the Rain—which seeks to raise awareness about the pressing environmental issues facing our world.

6. The Way of the Rain: An Art Experience on Sibylle Szaggars Redford's website; <http://sibylleszaggarsredford.com/the-way-of-the-rain/> (accessed November 2, 2017).

Het werk van de in Duitsland geboren milieu-kunstenaar Sibylle Szaggars Redford richt zich op de verbinding tussen mens en milieu en ook op de frequente onwetendheid van mensen over die belangrijke verbinding. Redford creëerde haar 'Rainfall'-schilderijen in 2010, in een stijl waarbij zij haar schilderijen op papier blootstelde aan de regens van de Nieuw Mexico-woestijn. Zo werden de schilderijen van Redford voltooid door de natuur zelf, hetgeen aan de kleurrijke stippen en kronkels in haar schilderijen een haast magische levendigheid gaf.

In 2013 borduurde Redford voort op haar 'Rainfall'-schilderijen en begon zij haar *Way of the Rain*-werk, podiumkunst waarbij de 'Rainfall'-schilderijen deel werden van een grotere belevenis met ook muziek, dans en spoken-word-performances. Deze performances zijn een 'eerbetoon aan planeet Aarde' genoemd. Als zodanig is de *Way of the Rain* een collaboratieve, multimedia-ervaring, die de kijkers uitnodigt om de uitdagingen van de wereld te overdenken en er misschien opnieuw mee in contact te komen. "Als kunstenaars en door kunst", zei Redford, "hebben wij de kracht om gedachten te verruimen en het bewustzijn over de schoonheid en kwetsbaarheid van onze planeet te vergroten. Met z'n allen komen wij bijeen om onze stemmen kracht te geven en samen, net als regendruppels voeden wij de rivier des levens."⁶

Redford's *Way of the Rain* is opgevoerd in steden over de hele wereld, van Fort Worth tot Abu Dhabi. In 2015 richtte Redford onder dezelfde naam—The Way of the Rain—een non-profit organisatie op, die ernaar streeft bewustheid te creëren omtrent de dringende milieuproblemen van onze wereld.

6. The Way of the Rain: An Art Experience on Sibylle Szaggars Redford's website; <http://sibylleszaggarsredford.com/the-way-of-the-rain/>, geraadpleegd op 2 november 2017.

WAY OF THE RAIN (STUDY)

2016
MIXED MEDIA / MIX MEDIA
16 x 12 in. (40,6 x 30,5 cm)

WAY OF THE RAIN

2016

CHROMOGENIC PRINTS OF ORIGINAL RAIN PAINTINGS /
CHROMOGENE AFDrukKEN VAN ORIGINELE REGENSCHILDERIJEN

16 × 12 in. (40,6 × 30,5 cm)

WAY OF THE RAIN

2016

CHROMOGENIC PRINTS OF ORIGINAL RAIN PAINTINGS /
CHROMOGENE AFDrukKEN VAN ORIGINELE REGENSCHILDERIJEN

16 × 12 in. (40,6 × 30,5 cm)

WAY OF THE RAIN

2016

CHROMOGENIC PRINTS OF ORIGINAL RAIN PAINTINGS /
CHROMOGENE AFDRUKKEN VAN ORIGINELE REGENSCHILDERIJEN
16 × 12 in. (40,6 × 30,5 cm)

WAY OF THE RAIN

2016

CHROMOGENIC PRINTS OF ORIGINAL RAIN PAINTINGS /
CHROMOGENE AFDRUKKEN VAN ORIGINELE REGENSCHILDERIJEN
16 × 12 in. (40,6 × 30,5 cm)

WAY OF THE RAIN

2016

CHROMOGENIC PRINTS OF ORIGINAL RAIN PAINTINGS /
CHROMOGENE AFDrukKEN VAN ORIGINELE REGENSCHILDRIJEN

16 × 12 in. (40,6 × 30,5 cm)

Among the characteristics typical of Hanka Wolterstorff's work are the curved shapes and the distinct colors that flow into one another. Wolterstorff's creations are based on gently flowing wavelike movements, but also on more rigid geometric shapes such as cylinders and spheres. Wolterstorff likes to play with unexpected combinations. Her point of departure, however, always remains the same: lines.

Even when her work has sharp elements, such as at the top of the sculpture on view at the U.S. Embassy in Paramaribo, we can still distinguish natural leaf shapes. Wolterstorff often incorporates this sharpness in her work to add movement to the whole. This work is truly representative of Wolterstorff oeuvre.

Wolterstorff mixes her colors and loves the unpredictable effect created by the colors of the glaze running during the firing process in the kiln. Although she favors bright colors, Wolterstorff has switched to more sober hues from time to time for the sake of variety. Even then Wolterstorff's ceramic sculptures are still graced with elegantly sloping lines.

Wolterstorff took ceramics lessons with ceramist Ted Heymans in Paramaribo in 1980. Heymans taught her how to work with clay, especially three-dimensional shapes. After Heymans left Suriname, Wolterstorff did little for a while, until she studied under Soeki Irodikromo in 1995. Wolterstorff has been working on what she calls her passion, ever since.

Bepaalde kenmerken die typisch zijn voor het werk van Hanka Wolterstorff zijn de gebogen vormen en de uitgesproken kleuren die in elkaar overlopen. De creaties van Wolterstorff gaan uit van zacht vloeiende golfbewegingen zoals die in de natuur voorkomen, maar ook wel van strakke geometrische vormen zoals cilinders en bollen. Ze mag graag spelen met onverwachte combinaties. Haar uitgangspunt blijft echter altijd: lijnen.

Zelfs als er scherpe punten voorkomen, zoals aan de bovenkant van het werk dat te zien is bij de U.S. Embassy te Paramaribo, kunnen we nog altijd natuurlijke bladvormen herkennen. Wolterstorff brengt dit soort spitsheid vaak bewust aan om beweging in het geheel te brengen. Dit werk is karakteristiek voor het oeuvre van Wolterstorff.

Wolterstorff mengt zelf haar kleuren en laat zich graag verrassen door het onvoorspelbare effect van het doorlopen van de kleuren van het glazuur tijdens het bakproces in de keramische oven. Hoewel opvallende kleuren haar overduidelijke voorkeur hebben, schakelt Wolterstorff toch op gezette tijden over op meer sobere tinten – puur voor de afwisseling. Maar ook dan zijn het altijd weer de glooiende lijnen die de keramieken sculpturen van Wolterstorff sieren.

Wolterstorff begon met keramieklessen bij de keramist Ted Heymans in Paramaribo in 1980. Heymans leerde haar werken met klei, vooral ruimtelijke vormen. Na zijn vertrek uit Suriname viel Wolterstorff een tijdlang stil, tot zij in 1995 begon als leerling bij Soeki Irodikromo. Sindsdien is Wolterstorff onafgebroken bezig met wat zij typeert als haar passie.

UNTITLED 3

2015
 CERAMIC / KERAMIEK
 11 x 16 1/4 x 10 1/4 in. (28 x 43 x 27 cm)

VIOLET-CROWNED HUMMINGBIRD

2013

OIL, RESIN, COLLAGE ON BOARD & BRONZE FRAME /
OLIEVERE, HARS, COLLAGE OP BOARD & BRONZEN LUIST
11 × 9 in. (27,9 × 22,9 cm)

Multimedia artist Sisavanh Phouthavong was born in Vientiane, Laos, but her family was forced to flee during the Lootian civil war, first to Thailand and then to the U.S. state of Kansas, where they settled permanently. Her work reflects her multicultural background and her personal sensitivity to humanitarian issues, although this subject is not overtly on display in her work. Phouthavong's work often has addressed this question tangentially, through examinations of identity, as in her work on display at the U.S. Embassy in Paramaribo.

The hummingbird pieces—from a larger body of work called *Refueling*—were created in collaboration with her husband, sculptor Jarrod Houghton. As she says, these pieces explore “the commonality of hummingbirds to human behaviors. Both exhibit agility, efficiency, and versatility in a time of crisis, and while beautiful in all shades of color, are practical, extremely territorial, and resilient.”⁷ Further, she says they “reflect current environmental as well as personal events. Yet the openness and clarity of the design does not detract from the underlying meaning, which playfully seems to tell the viewer to just embrace the madness.”⁸

Each of the hummingbirds on display at the Embassy is unique: some are in pairs, some are alone; some are still and some are in motion. They are all rendered with a loving attention to detail that gives each bird and each painting a distinct character. The frames further accentuate the individuality and the connection to nature. Created with bone and seashells, each frame is made specifically for the painting it frames. By focusing on these delicate and elusive birds, Phouthavong and Houghton subtly bring their viewers' attention to some of the most profound and personal aspects of navigating the modern world.

7. Sisavanh Phouthavong, Personal Communication, September 14, 2017.
8. Ibid.

Multimedia-kunstenaar Sisavanh Phouthavong is geboren in Vientiane, Laos. Tijdens de Laotiaanse burgeroorlog was haar familie echter genoodzaakt te vluchten, eerst naar Thailand en daarna naar de Amerikaanse staat Kansas, waar zij zich permanent vestigden. Haar werk is een weerspiegeling van haar multiculturele achtergrond en haar persoonlijke gevoeligheid voor humanitaire kwesties, hoewel dit onderwerp niet openlijk aanwezig is in haar werk. Het werk van Phouthavong benadert deze kwestie vaak zijdelings, door het onderzoeken van identiteit, zoals in haar werk bij de Amerikaanse Ambassade in Paramaribo.

De kolibrie-werkstukken—afkomstig uit een grotere verzameling werken genaamd *Bijtanken*—werden gecreëerd in samenwerking met haar echtgenoot, beeldhouwer Jarrod Houghton. Zoals zij zegt onderzoeken deze stukken “de overeenkomsten tussen kolibries en menselijk gedrag. Beiden vertonen beweeglijkheid, efficiëntie en veranderlijkheid in een tijd van crisis. En hoewel ze prachtig zijn in alle kleurschakeringen, zijn ze praktisch, heel erg territoriaal en veerkrachtig.”⁷ Verder, zegt zij “weerspiegelen de kolibries huidige milieukwesties alsook persoonlijke gebeurtenissen. De openheid en helderheid van het ontwerp leiden echter niet af van de onderliggende betekenis, die de kijker op een speelse manier lijkt te zeggen om de waanzin maar gewoon te omarmen.”⁸

Elke kolibrie die tentoongesteld is in de Ambassade, is uniek: sommige zijn in paren, en sommige alleen; sommige zijn stil en sommige zijn in beweging. Ze zijn allemaal

7. Sisavanh Phouthavong, persoonlijke communicatie, 14 September 2017.
8. Ibid.

VIOLET-CROWNED HUMMINGBIRD

2013
OIL, RESIN, COLLAGE ON BOARD & BRONZE FRAME /
QUEVERE, HARTS, COLLAGE OF BOARD & BRONZEN LIJST
11 x 9 in. (27,8 x 22,9 cm)

WHITE AND BROWN-THROATED HUMMINGBIRD

2013
OIL, RESIN, COLLAGE ON BOARD & BRONZE FRAME /
QUEVERE, HARTS, COLLAGE OF BOARD & BRONZEN LIJST
11 x 9 in. (27,8 x 22,9 cm)

RED-THROATED AND GREEN HUMMINGBIRD

2013
OIL, RESIN, COLLAGE ON BOARD & BRONZE FRAME /
QUEVERE, HARTS, COLLAGE OF BOARD & BRONZEN LIJST
11 x 9 in. (27,8 x 22,9 cm)

BLUE-THROATED HUMMINGBIRD

2013

OIL, RESIN, COLLAGE ON BOARD & BRONZE FRAME /
OLIEVERF, HARS, COLLAGE OP BOARD & BRONZEN LIJST
11 x 9 in. (27,9 x 22,9 cm)

Los Angeles-based artist Mara de Luca's seemingly simple abstract paintings are suffused with complex layers of meaning. Often her work draws inspiration from the visual surroundings of her daily life in Southern California. *Ramona 1*, for example, takes its name from an exit on the East 60 freeway in Los Angeles. It is unsurprising then that the piece evokes both the bare industrial feeling of an American roadway and the distinct light and atmosphere of Southern California's lush landscape.

As de Luca says, "*Ramona* plays on reductive geometry, moody atmospherics, and deep color gradations while drawing from the natural landscape and lighting conditions of Southern California."¹⁰ It is striking how evocative this simple composition is of the distinctive light and landscape of the region. As such, de Luca's work, which is often described as 'process-based,' is equally focused on the more nebulous subject of a sense of place.

De Luca holds degrees from Columbia University in New York City and the California Institute of Arts in Valencia. She has been awarded numerous grants and awards and has exhibited in group and solo shows around the world. Her work can be found in collections across the globe, including New York Medical College and the University of Oslo in Norway.

De ogenschijnlijk simpele abstracte schilderijen van de in Los Angeles gevestigde kunstenaar Mara de Luca zijn in feite doordrenkt met complexe lagen van betekenis. Vaak komt de inspiratie voor haar werk uit de visuele omgeving van haar dagelijkse leven in Zuid-California. De titel van Ramona 1 bijvoorbeeld, is gebaseerd op een afslag van de East 60-snelweg in Los Angeles. Het is dan ook niet verassend dat het werk doet denken aan het kale industriële gevoel van een Amerikaanse snelweg en aan het kenmerkende licht en de atmosfeer van het landschap van Zuid-California.

Zoals de Luca zegt: "Ramona speelt in op de reductieve geometrie, sombere atmosferische omstandigheden, en diepe kleurgradaties, terwijl het put uit het natuurlijke landschap en de lichtcondities van Zuid-California." ¹⁰ Het is treffend hoeveel deze simpele compositie doet denken aan het karakteristieke licht en landschap van de regio. Als zodanig is het werk van Luca, dat vaak wordt beschreven als 'procesgericht', evenveel gericht op het vagere onderwerp van een gevoel van plaats.

De Luca heeft diploma's van Columbia University in New York City en van het California Institute of Arts in Valencia. Ze heeft talloze prijzen en onderscheidingen ontvangen en heeft in groeps- en solo-exposities over de hele wereld geëxposeerd. Haar werk maakt deel uit van collecties over de hele wereld, waaronder ook die van het New York Medical College en de University of Oslo in Noorwegen.

¹⁰ Mara de Luca, Artist Statement, Personal Correspondance, September 18, 2017.

¹⁰ Mara de Luca, Artist Statement, persoonlijke correspondentie, 18 september 2017.

RAMONA 1

2015
MIXED MEDIA ON CANVAS OVER PANEL WITH BRASS PLATED ELEMENTS /
MIXED MEDIA OP CANVAS OP PANEEL MET ELEMENTEN MET MESSING VERNIKKELD
54 x 84 in. (137,2 x 121,9 cm)

Remy Jungerman grew up in Moengo and studied at the AHKCO, a four-year art institution in Paramaribo. After graduating, he traveled to the Netherlands to continue his art studies at the Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam.

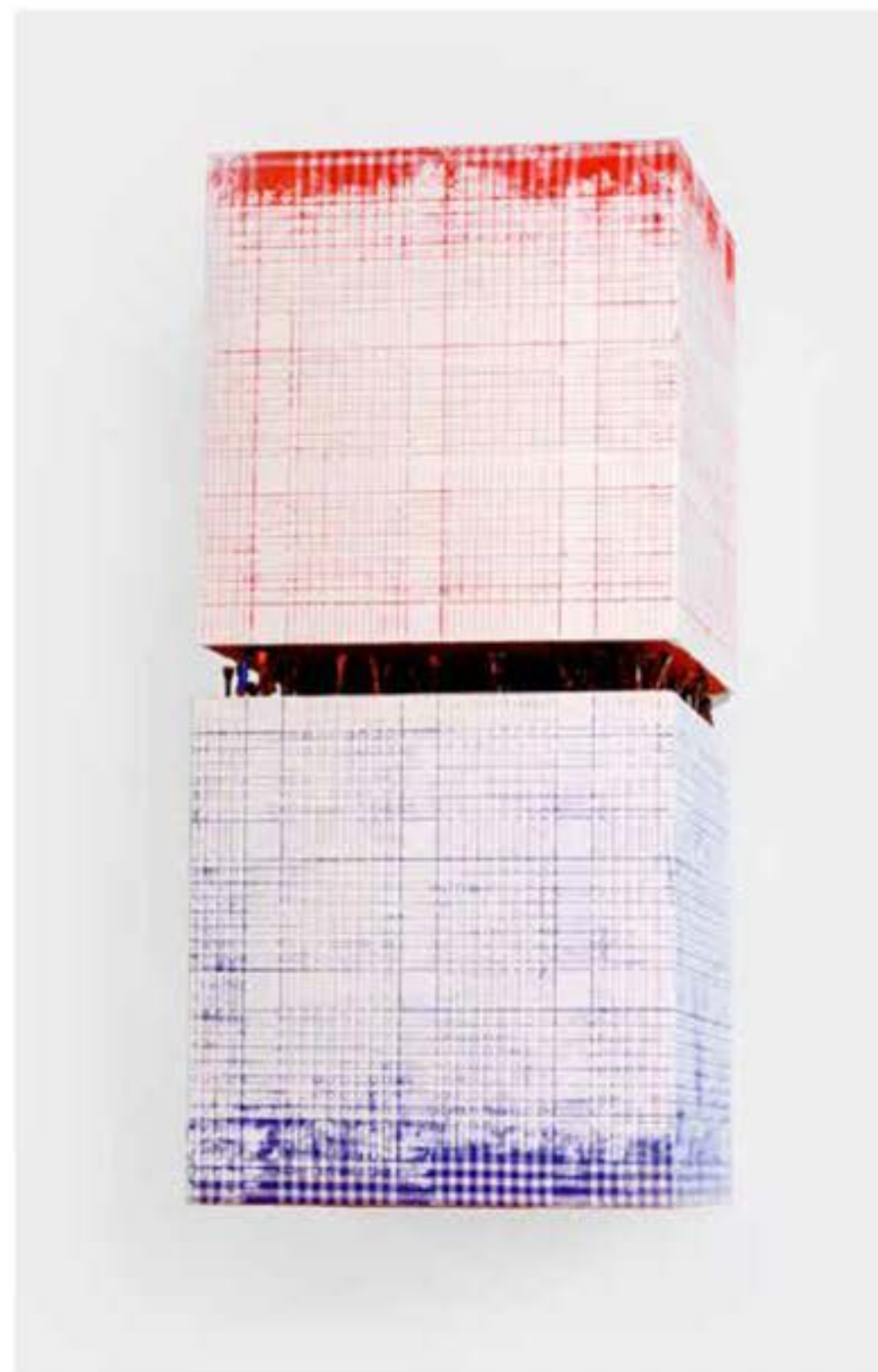
In 1996, Jungerman participated in the exhibition *Twenty Years of the Visual Arts in Suriname*. His installations that combine Surinamese Maroon culture and Western modernism stand out from the work of other artists in the exhibition. His main sources of inspiration are the rich visual traditions of the Maroons and the art movement *De Stijl*; simplicity and abstraction are important points of departure in his work. Jungerman continues to create art in which he brings together various cultural sources. Inspired by the patterns on pangli textiles—traditional Maroon textiles—Jungerman makes panels that he coats with a clay surface called kaolin and carves directly into the kaolin. The Maroon people cover themselves with this white clay during religious rituals where they attempt to contact the religion's spirits. Jungerman also recalls the West African culture in which statuettes of power figures, *Nkisi*, are similarly covered with a kaolin-like material to exorcise the influence of negative forces. These works often include a cabinet with ancestral relics and nails in the front of the sculpture, which were thought to increase their strength. In the work *Nkisi PAKAMATU*, the reference to this tradition is visible in the nails placed between the two cubes.

The works *FODU Composition 3* and *FODU Composition 9* are named after a winti ritual, done with Javanese batik textiles. Jungerman references this ritual by incorporating not only pangli textiles but also batik textiles from *Vlisco*, a Dutch brand that designs and produces textiles for the African market. These works reveal how the artist takes materials out of their original contexts, letting them stand by themselves as something new. Jungerman lets go of the original meaning of his sources and instead places them in a different context.

Remy Jungerman groeide op in Moengo en studeerde in Paramaribo aan de AHKCO, een 4-jarige HBO-kunstopleiding. Met zijn diploma vertrok hij in 1990 naar Nederland om aan de Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam verder te studeren.

In 1996 nam Jungerman deel aan de tentoonstelling Twintig jaar beeldende kunst in Suriname. De installaties waarin hij de Surinaamse Marroncultuur en het westerse modernisme vermengt vallen op tussen het werk van de andere kunstenaars. Grote inspiratiebronnen zijn de rijke beeldtraditie van de Marrons en kunststroming De Stijl, met eenvoud en abstractie als belangrijke uitgangspunten. Jungerman gaat door met het maken van kunst waarin hij verschillende culturele bronnen samenbrengt. Geïnspireerd door de patronen op de pangistoffen – traditioneel textiel van de Marrons – maakt Jungerman panelen waarop hij kaolien aanbrengt en inkerft. De Marrons smeren zich in met deze witte klei voor het uitvoeren van winti-rituelen, wanneer zij contact maken met de winti-geesten. Jungerman legt ook verbinding met Westafrikaanse culturen waar krachtbeelden, nkisi, op vergelijkbare wijze worden ingesmeerd met een kaolienachtige stof om de invloed van negatieve krachten te bezweren. De beelden dragen vaak een kastje met relikwieën van voorouders en spijkers aan de voorzijde van het beeld, waarvan het idee is dat het de kracht versterkt. In het werk Nkisi PAKAMATU is deze verbinding met deze traditie sterk zichtbaar in de spijkers die de kunstenaar heeft aangebracht tussen de twee kubussen.

De werken FODU Compositie 3 en FODU Compositie 9 zijn genoemd naar een wintiritueel waarbij deelnemers gekleed zijn in Javaanse batikstof. Jungerman verwerkt naast pangistof ook batikstof van Vlisco, een Nederlands merk dat textiel ontwerpt en vervaardigt voor de Afrikaanse markt. Deze werken laten zien hoe de kunstenaar materialen uit hun context haalt en op zichzelf laat staan als iets nieuws. Jungerman laat de oorspronkelijke betekenis los en plaatst ze vervolgens in een andere context.

NKISI PAKAMATU

2016

KATOEN TEXTIEL, KAOLIEN (PIMBA), HOUT, IJZEREN SPIJKERS, DRAAD

33 1/2 x 16 1/2 x 15 1/2 in. (84 x 42 x 40 cm)

FODU COMPOSITION 12

2015
COTTON TEXTILE, KAOLIN (PIMBA), WOOD /
KATOEN TEXTIEL, KAOLIEN (PIMBA), HOUT
23 1/2 x 23 x in. (60 x 60 cm) EACH (12 WORKS)

DANCER IN GREEN

2005

CERAMIC / KERAMIEK

27 1/4 x 13 x 3 1/2 in. (71 x 33 x 8 cm)

With great passion and conviction, Soeki Irodikromo creates work that is clearly inspired by his Javanese origins, yet his work is far too rich, layered, and vivid to deal with just one issue. A seasoned artist, Irodikromo naturally and effortlessly transforms his Javanese roots into something universal.

Dancer in Green is a striking example of Irodikromo's style. Wayang (shadow) patterns and images from Javanese mythology appear in his work repeatedly. For *Dancer in Green*, he chose the graceful figure of the royal wayang puppet. He prefers the royal wayang figure in his work. "He is like an exemplary father figure who teaches you how to distinguish right from wrong," says the artist who sees the upward-pointed headdress as a symbol of the human desire to keep growing to higher levels.

The relief on the bottom part of the work shows the structures of masks and dancers. Irodikromo plays with elements from different cultures; he considers the diversity that is a hallmark of Surinamese culture and an important theme in the artist's oeuvre.

Further connecting Irodikromo's work to Suriname, *Dancer in Green* is made from clay obtained from local soil. He is interested in creating a completely Surinamese object. After drying the clay and mixing it with sand, he kneads it and adds chamotte, a ground baked clay.

Irodikromo received his visual art education in Paramaribo, Rotterdam, and Yogyakarta. He paints and makes batik and ceramics. In the 1970s, he started working in a style that connected the semi-abstract of the avant-garde CoBrA expressionists with themes and symbols from Javanese mythology. Irodikromo is the first Surinamese Javanese artist who combines tradition and modernity in a unique idiom.

Met veel passie en vol overtuiging creëert Soeki Irodikromo werk dat steeds duidelijk geïnspireerd is door zijn etnische afkomst, al is zijn werk veel te rijk, gelaagd en doorleefd om beperkt te zijn tot slechts een onderwerp. Als doorgewinterde kunstenaar weet Irodikromo zijn Javaanse oorsprong schijnbaar moeiteloos en op een natuurlijke manier tot iets universeels te transformeren.

Danser in groen is een sprekend voorbeeld van Irodikromo's stijl. Wayangmotieven en afbeeldingen uit de Javaanse mythologie komen veelvuldig voor in zijn werk. Hij koos voor Danser in groen de sierlijke figuur van de koninklijke wayangpop. Hij houdt veel van juist deze koninklijke figuur uit het wayangspel. "Hij is als een voorbeeldvader die je leert om goed en kwaad te onderscheiden", zegt de kunstenaar, die in de naar boven gerichte punt van de hoofdtooi het menselijk streven ziet om zich steeds verder naar het hogere te verheffen.

Het reliëf in de onderkant van het werk toont structuren van maskers en dansers. Irodikromo speelt hierin met elementen uit andere culturen; hij beschouwt de diversiteit die zo kenmerkend is voor de Surinaamse cultuur een belangrijk thema in zijn oeuvre.

Wat Irodikromo's werk nog meer verbindt met Suriname is dat Danser in groen gemaakt is van klei uit eigen bodem. Zijn werk moet in alle opzichten totaal Surinaams zijn, vindt hij. Na het drogen van de klei en het mengen met zand, kneedt hij het en voegt chamotte toe: gemalen gebakken klei, ook wel schervenmeel genoemd.

Irodikromo volgde beeldende kunstopleidingen in Paramaribo, Rotterdam en Yogyakarta. Hij schildert en maakt batik en keramiek. In de jaren zeventig begon hij te werken in een stijl die de half-abstractie van de avant-garde CoBrA-expressionisten verbond met thema's en symbolen uit de Javaanse mythologie. Irodikromo is de eerste Surinaams-Javaanse kunstenaar die er in geslaagd is traditie en moderniteit in een geheel eigen idioom samen te brengen.

Multimedia artist Crystal Wagner's work straddles the line between two-dimensional, three-dimensional, and installation art. In her "boxes," such as the two on display at the Embassy in Paramaribo, Wagner assembles cut paper into intricate three-dimensional sculptures. As their titles—*Aqueous Botanical I* and *Aqueous Botanical II*—suggest, these pieces resemble biological forms floating in water. Their tangled masses look as though they are bobbing in water or being pulled as if by an invisible current. The fact that they are not actually floating in water adds to the ethereal, dreamlike feeling of the pieces.

There is a dry, almost mechanical precision to her work that is at odds with the flowing biological forms that at first come to mind. Placing these botanical sculptural forms in boxes behind glass provides an extra layer of meaning. Her paper assemblages seem like precious finds—simultaneously on display for and protected from their viewers. They provoke deeper contemplation about our relationship with the physical world. As she says, she wants "to provoke people to consider their current relationship with materials, objects, and experiences that they surround themselves with. As we surround ourselves with more things plastic, more things produced, more things manufactured; our relationship outside of those cultivated spaces is becoming more foreign."¹¹ There is an inherent tension between the natural and synthetic in her work.

Wagner holds a Bachelor of Fine Arts degree from Atlanta College of Art in Georgia and a Master of Fine Arts degree from the University of Tennessee in Knoxville. Her work has been exhibited around the world, and she is the recipient of several prestigious awards, including the Pollock-Krasner grant. Her work can be found in the permanent collection of the Knoxville Museum of Art.

Het werk van multimedia kunstenaar Crystal Wagner, beslaat de grens tussen tweedimensionale, driedimensionale en installatiekunst. In haar 'kisten', zoals de twee getoond in de Ambassade in Paramaribo, construeert Wagner van gesneden papier ingewikkelde driedimensionale sculpturen. Zoals hun titels—*Waterig plantextract I* en *Waterig plantextract II*—suggereren, lijken deze stukken op biologische vormen die drijven in het water. Het lijkt alsof hun warrige massa's in water dobberen of worden getrokken als door een onzichtbare stroom. Het feit dat ze niet echt in water drijven draagt bij aan de etherische, droomachtige uitstraling van de kunstwerken.

Er is een droge, haast mechanische precisie aan haar werk; dit staat in contrast tot de vloeiende biologische vormen die eerst in gedachten opkomen. Het plaatsen van deze botanische sculpturale vormen in dozen achter glas, voegt een extra betekenislaag toe. Haar papieren assemblages lijken wel kostbare vondsten—tegelijktijd uitgesteld voor, en beschermd tegen hun toeschouwers. Ze zetten aan tot diepere contemplatie over onze relatie met de fysieke wereld. Zoals zij zegt, wil ze "mensen provoceren om na te denken over hun huidige relatie met materialen, objecten, en ervaringen waar zij zichzelf mee omringen. Als wij onszelf omringen met meer plastic spullen, met meer dingen die geproduceerd of gefabriceerd zijn, dan worden onze relaties buiten deze gecultiveerde ruimtes om, steeds vreemder."¹¹ Er is een inherente spanning tussen het natuurlijke en het synthetische in haar werk.

Wagner heeft een Bachelor of Fine Arts diploma van Atlanta College of Art in Georgia en een Master of Fine Arts diploma van de University of Tennessee in Knoxville. Haar werk is overal ter wereld tentoongesteld, en zij heeft verschillende prestigieuze prijzen ontvangen, waaronder de Pollock-Krasner grant. Haar werk is te zien in de permanente collectie van het Knoxville Museum of Art.

11. "Crystal Wagner: Wonder and Curiosity," Fluoro Digital; <http://www.fluorodigital.com/2016/06/crystal-wagner-wonder-curiosity/> (June 30, 2016).

11. "Crystal Wagner: Wonder and Curiosity", Fluoro Digital; <http://www.fluorodigital.com/2016/06/crystal-wagner-wonder-curiosity/>, 30 juni 2016.

AQUEOUS BOTANICAL II
2016
HAND-CUT SCREEN-PRINTED PAPER SCULPTURE /
HANDGESNIEDEN GEZEEDRUKTE PAPIEREN SCULPTUUR
20 x 30 x 7 in. (50,8 x 76,2 x 17,8 cm)

AQUEOUS BOTANICAL I

2016

HAND CUT SCREEN PRINTED PAPER SCULPTURE

CUSTOM BUILT WOODEN BOX, UV FILTERING /

HANDGESNEDEN GEZEEDRUKTE PAPIEREN SCULPTUUR OP MAAT

GEMAAKTE HOUTEN KIST MET UV- FILTREREND PLEXIGLAS

20 x 50 x 7 in. (50,8 x 127 x 17,8 cm)

New York-based artist Daniel 'Danny' Simmons, Jr. comes from a family of artists. His father wrote poetry, his mother was an amateur painter, and his brothers Russell and Joseph are famous for their contributions to the world of hip-hop. It should not be surprising then that Simmons, who holds degrees in social work and finance, has established a successful art career of his own.

In Simmons's abstract paintings, color and line and movement carry equal weight, creating images that are abstract yet seem to tell a story. In this way his work resembles European abstraction from the early twentieth century, such as the paintings of Wassily Kandinsky. But Simmons's paintings are current, engaging with the distinct issues of the twenty-first century.

He says, "The circles or swirls which were the signature of this series have been found in the paintings and textiles of all aboriginal cultures. For me they represent completeness on the one hand and endless infinity on the other. My paintings have always looked to invoke a spiritual resonance and connection rather than an intellectual connection to the work. This painting seeks to make you gaze inward to feel the connections between us all."¹²

In addition to his work as a painter, Simmons is celebrated for founding Rush Philanthropic Arts Foundation, which provides access to arts education for underserved communities. He also founded Rush Arts Galleries, which seek to feature and promote the art of emerging artists. Simmons's work has been exhibited across the United States and is held in several prominent collections.

De in New York gevestigde kunstenaar Daniel 'Danny' Simmons, Jr. komt uit een familie van kunstenaars. Zijn vader schreef poëzie, zijn moeder was een amateurschilder en zijn broers Russell en Joseph zijn bekend om hun bijdragen in de hiphopwereld. Het is dan ook niet zo verrassend dat Simmons, die diploma's heeft in sociaal werk en finance, zijn eigen succesvolle kunstcarrière heeft opgebouwd.

In de abstracte schilderijen van Simmons wegen kleur, lijn en beweging even zwaar. Daardoor ontstaan er afbeeldingen die abstract zijn, maar toch ook een verhaal lijken te vertellen. Wat dat betreft lijkt zijn werk op de Europese abstractie van het begin van de 20ste eeuw, zoals bijvoorbeeld de schilderijen van Wassily Kandinsky. Maar de schilderijen van Simmons zijn actueel en spelen in op de typische vraagstukken van de 21ste eeuw.

Hij zegt: "De cirkels of wervelingen, karakteristiek voor het handschrift van deze serie, zijn ook te zien in de schilderijen en het textiel van alle inheemse culturen. Voor mij vertegenwoordigen ze volledigheid enerzijds en oneindigheid anderzijds. Mijn schilderijen hebben in plaats van een intellectuele, altijd een meer spirituele resonantie en verbinding teweeg willen brengen. Dit schilderij probeert je blik naar binnen te keren om zo de connectie tussen ons allen te voelen."¹²

Naast zijn werk als kunstschilder is Simmons ook de oprichter van Rush Philanthropic Arts Foundation, een stichting die erop doelt kunsteducatie beschikbaar te maken in achtergestelde gemeenschappen. Hij is ook de oprichter van Rush Arts Galleries, die zich richt op het tonen en het promoten van het werk van opkomende kunstenaars. Het werk van Simmons is overal door de Verenigde Staten heen tentoongesteld en maakt deel uit van verschillende prominente collecties.

THE HOODO MAN HE COMIN...

2011
OIL ON CANVAS / OLIEVERF OP CANVAS
24 x 24 in. (61 x 61 cm)

¹². Daniel Simmons, Jr., Personal Communication, October 10, 2017.

¹². Daniel Simmons, Jr., persoonlijke communicatie, 10 oktober 2017.

Although Rodney Tjon Poen Gie's formal art training is in painting and drawing, sculpture has been his medium of choice throughout most of his career. Tjon Poen Gie prefers working with natural materials that he finds in his surroundings and as such he has worked with bauxite, animal bones, clay, and several types of wood, especially with driftwood for the past several years.

Tjon Poen Gie finds inspiration in the natural world and the varied cultural heritage of his native Suriname. The beautifully detailed mahogany sculpture, *Afaka maske*, is a wonderful example of these influences. The piece was born out of the need to create something that was truly Surinamese. The mask is representative of the country's African heritage, but since African heritage by itself is not unique to Suriname, Tjon Poen Gie added woodcarvings based on the old Afaka script. The Afaka syllabary was developed by Afaka Atumisi, a N'dyuka Maroon of Eastern Suriname, early in the twentieth century. The script was used, albeit for a short time, as a secret means of communication.

Afaka maske is not the first or only work of art in which Tjon Poen Gie has incorporated the Afaka syllabary. His interest in the unique script was piqued at the moment he learned about it in his studies at the art academy and continued later as he recognized it in the early artworks of another famous Surinamese artist, John Lie A Fo. The characters of the script used in this particular sculpture were chosen mainly for the purpose of composition. Several Afaka symbols were carved repeatedly and symmetrically into the smooth mahogany surface to create the abstract facial features that give this beautiful mask its unique character.

Hoewel Rodney Tjon Poen Gie vooral is opgeleid in schilderen en tekenen, creëert hij gedurende het grootste deel van zijn carrière het liefst sculpturen. Tjon Poen Gie werkt graag met natuurlijke materialen die hij in zijn omgeving vindt, waaronder bauxiet, dierlijke botten, klei en verschillende soorten hout, zoals drijfhout in de afgelopen jaren.

Tjon Poen Gie haalt zijn inspiratie uit de natuur en het gevarieerde culturele erfgoed van zijn geboorteland Suriname. Het mooi bewerkte mahonie beeldje, Afaka-masker 3, is een schitterend voorbeeld van deze invloeden. Het werkstuk is ontstaan uit de behoefte om iets te creëren dat echt Surinaams is. Het masker vertegenwoordigt het Afrikaanse erfgoed van het land, maar omdat het Afrikaanse erfgoed op zich niet uniek is aan Suriname, besloot Tjon Poen Gie door middel van houtsnijwerk tekens uit het oude Afaka-schrift eraan toe te voegen. Het Afaka-schrift is een syllabisch schrift dat aan het begin van de 20ste eeuw ontwikkeld werd door Afaka Atumisi, een N'dyuka-marron uit Oost-Suriname. Het schrift werd, weliswaar voor een korte tijd, gebruikt als een geheim communicatiemiddel.

Afaka-masker 3 is niet het eerste of het enige kunstwerk waarin Tjon Poen Gie het Afaka-schrift verwerkte. Zijn interesse in dit unieke schrift werd geprikkeld toen hij er op de opleiding over leerde en dat zette zich voort toen hij het kort daarna ook herkende in de vroege werken van Surinaamse kunstenaar John Lie A Fo. De tekens gegraveerd in dit masker zijn primair gekozen omwille van de compositie. Verschillende Afaka-symbolen zijn herhaaldelijk en symmetrisch in het mahoniehout gekerfd om zo de abstracte gelaatstreken te creëren, die aan dit mooie masker zijn unieke karakter geven.

AFAKA MASKER 3

2005

MAHONY WOOD CARVING / SCULPTUUR VAN MAHONIEHOUT

5 1/2 x 10 1/2 x 1 1/4 in. (15 x 27 x 5 cm)

The ceramic works of Steven Towirjo are often quite an enigma. In their unique compositions, they carry an imagery that seems just as contemporary as it does ancient, just as innovative as it does traditional, and just as intuitive as it does carefully designed.

Towirjo was first introduced to clay in the studio of his uncle, the well-known Surinamese visual artist Soeki Irodikromo. Working with clay intrigued him, but he became restless. He had spent a short time studying at the Nola Hatterman Art Academy, and he also studied engineering, but he wanted more. At twenty-nine years old, Towirjo left Suriname for the Netherlands. Stimulated by the new influences of the flourishing art and architecture scene in Europe, Towirjo quickly developed his own distinctive ceramic style. Form became his focus, but he was especially interested in distorting simple shapes. Although the traditional patterns of his Javanese heritage were still influential, his growing work experience in building and construction increasingly shaped his style.

The ceramic work on display in this collection, *The High Quarry*, is a prime example thereof. The sculptural ceramic artwork has a shape that is at once whimsical and strongly architectural. Its abstract, carefully sculpted texture is reminiscent of the chiseled walls of an active stone quarry. As part of his series of *Quarry* sculptures, which were built on forms that resemble stilts, *The High Quarry* is built on stilts that are taller than all the others, hence the title. As he does with all of his ceramic sculptures, Towirjo kept his colors natural by only adding subtle earthy oxides to accentuate specific textures and a final coat of a clear matte glaze.

De keramische werkstukken van Steven Towirjo zijn vaak moeilijk te categoriseren. De unieke composities gebruiken een beeldtaal die er even hedendaags uitziet als eeuwenoud, even innovatief als traditioneel en even intuïtief als toch nauwkeurig ontworpen. Towirjo maakte voor het eerst kennis met klei in het atelier van zijn oom, de bekende Surinaamse kunstenaar Soeki Irodikromo.

Boetseren werd zijn passie, maar hij werd rusteloos. Hij had voor een korte tijd op de Nola Hatterman Art Academy gezeten en hij studeerde ook bouwkunde, maar hij wilde meer. Op 29-jarige leeftijd verhuisde Towirjo van Suriname naar Nederland. Gestimuleerd door de nieuwe invloeden van de bruisende kunst- en architectuurscène in Europa, ontwikkelde Steven Towirjo heel snel zijn eigen kenmerkende keramiekstijl. Zijn focus richtte hij op de vorm; hij was vooral geïnteresseerd in het deformer van eenvoudige vormen. Hoewel de traditionele patronen van zijn Javanese afkomst ook altijd van invloed bleven, was het vooral zijn toenemende werkervaring gerelateerd aan de bouw- en constructiesector die zijn stijl steeds meer bepaalde.

Dit werkstuk dat te zien is in deze collectie, De Hoge Groeve, is daar een mooi voorbeeld van. Het sculpturale keramische kunstwerk heeft een vorm die zowel grillig als sterk architecturaal is. De abstracte, zorgvuldig opgebouwde structuur lijkt op de gehouwen rotswanden van een actieve steengroeve. Als één uit zijn serie 'Groeve'-werkstukken die wel op 'stelten' lijken te staan, heeft De Hoge Groeve de hoogste 'stelten' van allemaal, vandaar de titel. Zoals hij dat doet met al zijn keramische werkstukken, heeft Towirjo ook hier de kleur naturel gehouden door enkel gebruik te maken van subtiele aardse oxides om specifieke texturen te accentueren en een enkele laag matte, doorzichtige glazuur.

DE HOGE GROEVE

2010

CERAMIC / KERAMIEK BEELD

11 7/8 x 15 1/4 x 2 1/8 in (30 x 39 x 6 cm)

Winston van der Bok's indigenous roots are his greatest source of inspiration. Whether it's the motifs used in traditional weaving techniques or on the pottery of the Arawaks and the Caribs, the old drawings of the starry skies as the Trio people saw them, the petroglyphs found near Kwamalasamutu, or the discs the Wayana place in the center of the roof of their community hut, (the so-called maluanas), Van der Bok uses the visual language of Suriname's indigenous cultures.

His work is more than just a tribute to the culture of his ancestors. Van der Bok wants to capture and document the indigenous heritage before they disappear. He transforms the motifs he uses, giving them even more meaning. "I give them new life and give them a somewhat artistic quality," he says. "I consider what I do as reviving the indigenous culture."

The three small works in this collection depict a bird, a frog, and a flower, respectively. "Not everything has a deeper meaning. It is, for example, how the indigenous culture sees a frog," Van der Bok says. There is, however, a special reason the background of the works refers to different elements from nature. The paintings were made around the theme 'feng shui,' but transformed over time.

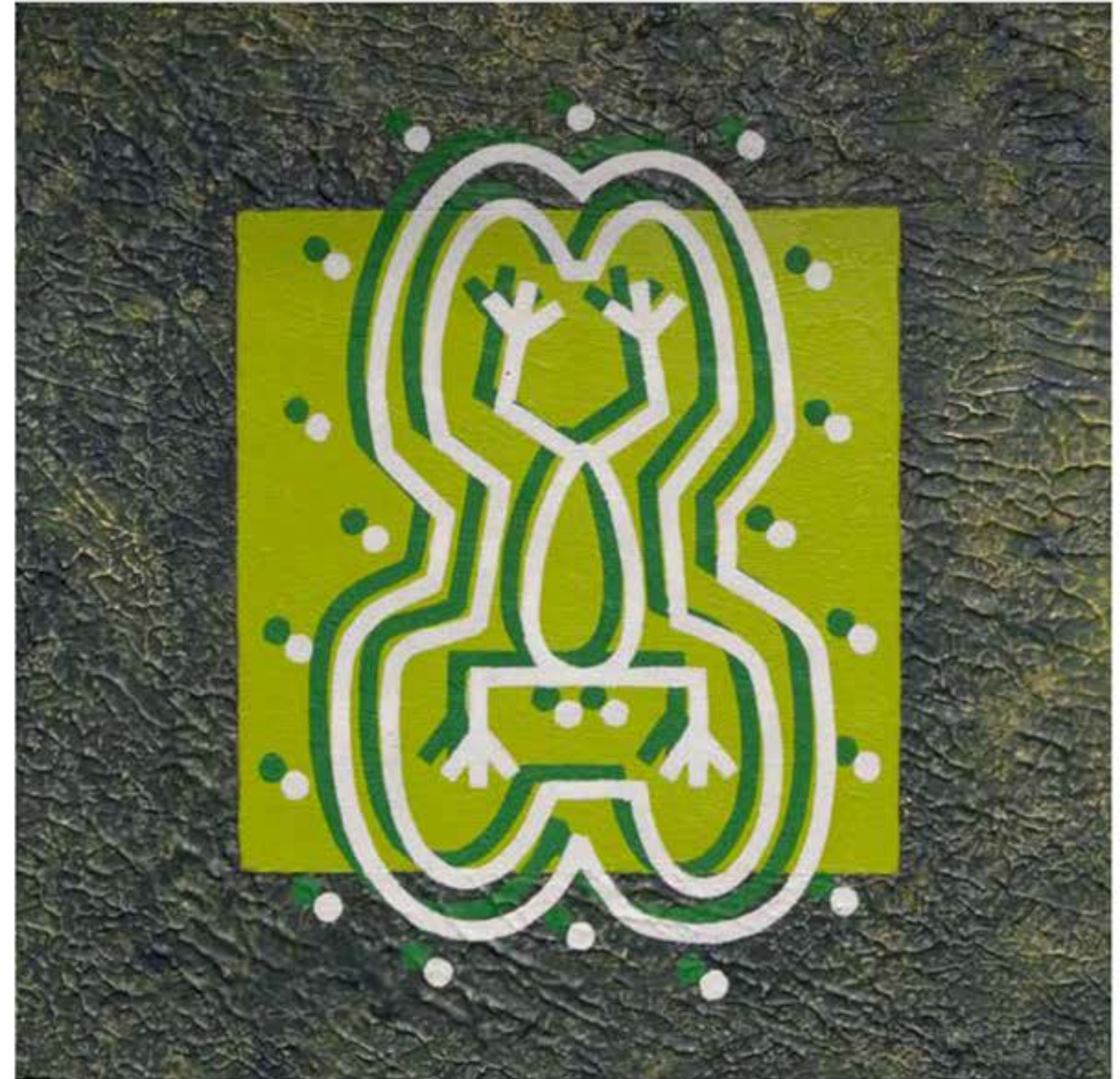
Until 1992, Van der Bok worked exclusively as a graphic designer. He moved on to visual art, and his first exhibition was in 1992, in Theater Thalia. His background in graphics remains evident in his art practice.

Zijn inheemse afkomst is Winston van der Boks grootste inspiratiebron. Of het de motieven zijn die gebruikt worden in het traditionele vlechtwerk of op het aardewerk van de Arowakken en de Caraïben; de oude tekeningen van de sterrenhemels zoals de Trio-inheemsen die zagen; de petrogliefen die gevonden zijn bij Kwamalasamutu of de schilden die de Wayana gebruiken om in het midden van het dak van de gemeenschapshut te plaatsen, de zogeheten maluanas; Van der Bok gebruikt de beeldtaal die typisch is voor de Surinaamse inheemse culturen.

Zijn werk is meer dan een eerbetoon aan de cultuur van zijn voorouders. Van der Bok wil het inheemse cultureel erfgoed vastleggen en documenteren voordat het verdwijnt. Hij transformeert de motieven die hij gebruikt en daarmee geeft hij deze nog meer betekenis. "Ik geef ze nieuw leven en ik geef ze een zekere mate van kunstzinnigheid", zegt hij. "Ik zie wat ik doe als het re-viven van de inheemse cultuur."

De drie kleine werken in deze collectie verbeelden respectievelijk een vogel, een kikker en een bloem. "Niet alles heeft een diepere betekenis. Het is hoe de inheemse cultuur bijvoorbeeld een kikker ziet", zegt Van der Bok. Wel is er een speciale reden dat de achtergrond van de werken verwijst naar diverse elementen uit de natuur. De schilderijen zijn gemaakt rond het thema 'feng shui', maar zijn in de loop der tijd getransformeerd.

Tot 1992 werkte Van der Bok uitsluitend als grafisch vormgever. Daarna stapte hij over naar de beeldende kunst en zijn eerste expositie was in 1992 in Theater Thalia. Zijn grafische achtergrond blijft evident in zijn beeldende kunst.

TODDO

2015
ACRYLIC ON WOOD / ACRYL OP HOUT
7 1/2 x 11 1/4 in. (20 x 19,5 cm)

BROMKI

2015
ACRYLIC ON WOOD / ACRYL OP HOUT
7 1/2 x 11 1/4 in. (20 x 19,5 cm)

FOWROE

2015
ACRYLIC ON WOOD / ACRYL OP HOUT
7 1/2 x 11 1/4 in. (20 x 19,5 cm)

Thomas A. D. Watson paints the landscapes he sees around him every day in his native New England. *Northern Lake* depicts one of the artist's favorite spots in the Adirondack mountains of New York State. In Watson's painting, the water is front and center, and the other features of the landscape seem to emerge from it. The water is vibrant, engaging, and almost mystical. This makes sense given Watson's interest in and reverence for water, which he calls a "main source of life in the northern forest," and which he describes as "constantly moving, influenced by, and interacting with light and the elements."¹³ No wonder that the water foregrounded in his *Northern Lake* exudes feelings of primordial power and mystery. It has the quality of life itself, with all of its generative and nurturing qualities—the trees and mist and clouds rising above it all exist because of the water in the foreground.

Watson says, "I continue to focus on those intersections where the water, land, and air meet. These areas are constant and well defined in our minds and yet are changing; everything about them is transient, and so they reflect the juxtaposition of our view of constancy against the impermanence of our lives and the real world."¹⁴ Watson addresses some of the most profound issues of living in harmony with the natural world and—more fundamentally—of making sense of what it means to be alive.

Watson is from a family of New England-based artists. He studied art at the Rhode Island School of Design in Providence and is the recipient of numerous prestigious fellowships and awards. His work can be found in collections around the world.

Thomas A.D. Watson schildert de landschappen die hij elke dag om zich heen ziet in zijn geboorteplaats New England. In Northern Lake beeldt de kunstenaar een van zijn favoriete plekken in het Adirondack-gebergte van de staat New York uit. Het water staat centraal in het schilderij van Watson en de andere kenmerken van het landschap lijken daaruit voort te komen. Het water is levendig, boeiend en haast mystiek. Dit is begrijpelijk gezien Watsons interesse in en eerbied voor water, dat hij overigens de "hoofdbron van leven in het noordelijke bos" noemt, en dat hij beschrijft als "constant in beweging, beïnvloed door, en in wisselwerking met licht en de elementen."¹³ Het is dan ook geen wonder dat het water dat op de voorgrond staat in zijn Northern Lake, gevoelens van oerkracht en mysterie uitstraalt. Het heeft in zich de kwaliteit van het leven zelf, met al zijn vruchtbare en koesterende kwaliteiten—de bomen, mist en wolken die boven dit alles uitstijgen, bestaan vanwege het water op de voorgrond.

Watson zegt: "Ik blijf me focussen op die kruispunten waar water, land, en lucht bijeenkomen. Deze gebieden zijn constant en goed gedefinieerd in onze gedachten, maar toch veranderen ze; alles van ze is van voorbijgaande aard en zo weerspiegelen ze de tegenstrijdigheid van onze kijk op standvastigheid, tegenover het vergankelijke van ons leven en de echte wereld."¹⁴ Watson behandelt enkele van de meest diepgaande kwesties van het in harmonie leven met de natuurlijke wereld, en—fundamenteel nog—van het begrijpen van wat het betekent om te leven.

Watson komt uit een familie van in New England gevestigde kunstenaars. Hij studeerde kunst aan de Rhode Island School of Design in Providence en heeft verschillende prestigieuze beurzen en prijzen ontvangen. Zijn werk maakt deel uit van collecties over de hele wereld.

13. Thomas A. D. Watson, "Northern Lake Artist Statement," Personal Correspondence, September 28, 2017.
14. Watson, "Northern Lake Artist Statement."

13. Thomas A.D. Watson, "Northern Lake Artist Statement", persoonlijke correspondentie, 28 september 2017.
14. Watson, "Northern Lake Artist Statement".

Monique van Genderen's large-scale abstract paintings are bold in many senses of the word. They are bold in their size, color, and style, all of which exemplify her approach to abstract painting. Van Genderen says, "My paintings and painting installations continue to manipulate scale as a spectacle to generate a physical and psychological sphere that is intent on expanding painting beyond the confines of its traditions. During my production, the alchemy of my experimentation with technology and materials forms a parataxis between the conceptual and formal issues in my work. My commitment to abstraction explores all the nuances of possible readings, the linguistic, the narrative, the figurative, and the strategic."¹⁵

Her paintings at the U.S. Embassy in Paramaribo are from a series of six paintings, all of which mimic an original painting. They provide little in the way of explanation, focusing on color and brush stroke. Her large, gestural marks, often described as 'calligraphic,' have an autonomous quality that becomes a focal point of her work. Further, layers of transparent paint provide and deny access to the deepest levels of her compositions. They depict a world of their own, allowing the viewer to contemplate another plane of existence.

Born in Vancouver, Canada, and raised in Southern California, van Genderen studied art at the University of California, San Diego, and the California Institute of Arts in Valencia. Her work has been exhibited nationally and internationally, including at the Hammer Museum in Los Angeles, the Albertina Museum in Vienna, and at Basel Unlimited in Switzerland. Public collections of her work include the Schauwerk Collection in Sindelfingen, Germany; the Los Angeles Museum of Contemporary Art; the Pennsylvania Academy for the Fine Arts in Philadelphia; and the Montblanc Cutting Edge Art Collection in Hamburg, Germany.

De grootschalige abstracte schilderijen van Monique van Genderen zijn krachtig in meerdere betekenissen van het woord. Ze zijn krachtig in hun formaat, in kleur en in stijl, elementen die allemaal de manier waarop zij het abstract schilderen benadert, illustreren. Van Genderen zegt: "Mijn schilderijen en schilderij-installaties manipuleren steeds schaal als een spektakel om een fysieke en een psychologische sfeer te creëren, met de intentie steeds de traditionele grenzen van het schilderen te verleggen. Tijdens mijn productie vormt de alchemie van mijn experimenten met technologie en materiaal een parataxis tussen de conceptuele en formele onderwerpen in mijn werk. Mijn engagement met abstractie onderzoekt alle nuances van mogelijke lezingen, het linguïstische, het narratieve, het figuratieve en het strategische."¹⁵

Haar schilderijen bij de Amerikaanse Ambassade in Paramaribo zijn deel van een serie van zes schilderijen die allemaal een origineel schilderij nabootsen. Ze bieden weinig in de zin van toelichting en de nadruk ligt op kleur en penseelstreek. Haar grote gebarende toetsen, vaak omschreven als kalligrafisch, hebben een autonome kwaliteit die een kernpunt van haar werk wordt. Verder, bieden en weigeren lagen van transparante verf de toegang tot de diepste niveaus van haar composities. Ze beelden een geheel eigen wereld uit die de kijker de mogelijkheid biedt om na te denken over een andere dimensie van het bestaan.

Geboren in Vancouver, Canada, en opgegroeid in het zuiden van California, studeerde Van Genderen kunst aan de University of California, in San Diego, en het California Institute of Arts in Valencia. Haar werk is getoond in lokale en internationale exposities, waaronder ook het Hammer Museum in Los Angeles, het Albertina Museum in Wenen, en bij Basel Unlimited in Zwitserland. Publieke collecties van haar werk zijn onder andere in de Schauwerk Collection in Sindelfingen, Duitsland, het Los Angeles Museum of Contemporary Art, de Pennsylvania Academy for the Fine Arts in Philadelphia, en de Montblanc Cutting Edge Art Collection in Hamburg, Duitsland.

UNTITLED (FOUR OF SIX)

2014
OIL ON LINEN / OLIEVERF OP LINNEN
50 x 46 1/2 in. (127 x 118,7 cm)

15. Monique van Genderen, Personal Correspondence, January 4, 2018.

15. Monique van Genderen, persoonlijke correspondentie, 4 januari 2018.

UNTITLED (FIVE OF SIX)

2014

OIL ON LINEN / OLIEVERF OP LINNEN

50 × 46 1/4 in. (127 × 118,7 cm)

Humphrey Tawjoeram's *Under the 'Pina' Hut* exudes the peaceful tranquility of a typical small indigenous village in the interior of Suriname. Only a small fragment of the thatched roof of the 'pina' hut is visible in the work. The focus is almost entirely on the colorful shawls decorated with cotton balls and on the tip of the hammock in the foreground. The painting reflects the culture of the artist, the Arawak indigenous tribe. Tawjoeram says, however, that he has never really paid much attention to his origins.

Tawjoeram seems to be a man of many contrasts. He is best known as an abstract artist—one who converts his themes into concepts with great skill. He rarely uses a brush, instead applying his paint onto the canvas with a palette knife. Nature inspires both his color palette and the shapes and forms in his paintings.

Around 2004, Tawjoeram was struck by the degradation of the landscape he grew up in, which resulted from mining and logging activities in the area. Because of so-called progress, the natural environment was quickly changing. This inspired Tawjoeram to paint images from his youth; he hoped to record the landscape of his memory before it too disappeared.

Under the 'Pina' Hut is part of a series of paintings in which utensils, clothing, and rituals of the Arawak take center stage. In the past, people from Tawjoeram's village would have had to travel to their homes in boats. Now there is a metal bridge and, a paved road to make for easier travel. However, Tawjoeram would not have minded if things hadn't changed. "I don't really deal with my heritage much. But it should not be forgotten," he says.

Humphrey Tawjoerams Onder de pinahut ademt de vredige rust van een typisch klein inheems dorpje in het Surinaamse binnenland. Van de pinahut zelf is alleen een stukje van het bladerdak te zien op het werk. De focus is vrijwel volledig op de kleurige schouderdoeken die er zijn uitgehangen, versierd met katoenen bolletjes. Verder is nog net de punt van een hangmat in beeld. Het schilderij toont de Arowakse cultuur van de kunstenaar. Toch zegt Tawjoeram dat hij zich nooit echt heeft bezig gehouden met zijn oorsprong.

Tawjoeram lijkt een man van vele contrasten. Hij staat vooral bekend als een abstract kunstenaar - een die met grote vaardigheid zijn thema's omzet in concepten. Hij gebruikt zelden een penseel, de verf brengt hij met een schildersmes op zijn doek aan. De natuur inspireert zijn kleurenpalet en de vormen die hij gebruikt in zijn schilderijen.

Rond 2004 raakte Tawjoeram getroffen door de vernietiging van het landschap waarin hij opgroeide, vanwege de mijnbouw en houtkap in dat gebied. Door de zogeheten 'ontwikkeling' begon de natuurlijke omgeving snel te veranderen. Dat zette Tawjoeram aan tot het schilderen van de beelden uit zijn jeugd; hij hoopte het landschap uit zijn herinnering vast te leggen voordat het ook was verdwenen.

Onder de pinahut maakt deel uit van een serie schilderijen waarin gebruiksvoorwerpen, kleding en rituelen van de Arowakken centraal staan. Vroeger moesten de mensen van Tawjoerams dorp met een boot naar hun woonplaats. Nu zorgen een metalen brug en een geasfalteerde weg voor een gemakkelijkere verbinding. Tawjoeram had het niet erg gevonden als er niets was veranderd. "Eigenlijk houd ik me niet zo bezig met mijn afkomst. Maar het moet niet vergeten worden", zegt hij.

ONDER DE PINA HUT

2006
ACRYLIC ON CANVAS / ONDER DE PINAHUT
29 1/2 x 46 1/2 in. (75 x 119 cm)

René Tosari grew up in Suriname, which was then still under Dutch rule. He studied at the National Institute for Art and Culture (NIKK) from 1967 to 1970 and later continued his studies in the Netherlands at the Academy for Visual Art in Rotterdam, where he made mostly prints, such as etches, linocuts, and screen prints. Tosari continues to search for new forms and techniques.

In the 1970s and 80s, Tosari made socially engaged art inspired by the political climate in Europe and South America. But he wanted to further expand this theme, so subjects such as the animal world, human origins, and mythology appeared in his work. The environment also became a prominent theme in his practice as he became concerned about the way we treat our environment.

Tosari combines his impressions and experiences from the Netherlands with memories from his native Suriname, which adds a deeper layer of meaning to his paintings. This is further reinforced by his mixing of oil and acrylic paint, which gives his work a unique texture. This technique is used in *Diversity is Power*, on display at the U.S. Embassy in Paramaribo, and the size of the work makes the details much clearer. Most striking in the ten-part painting are the figures outlined in black. Are they people, animals, or some other mysterious creatures? They seem to float over a landscape full of symbols alluding to different times and cultures.

The sheer size of this painting and the variety of signs and symbols used celebrate the power of diversity. By making the painting in ten parts, Tosari sends a powerful message: unity in diversity binds humanity.

René Tosari groeide op in Suriname, toen nog onder Nederlands koloniaal bestuur. Hij studeerde van 1967 tot 1970 aan het Nationaal Instituut voor Kunst en Cultuur (NIKK) en vervolgde daarna zijn opleiding in Nederland, aan de Academie voor Beeldende Kunst in Rotterdam, waar hij vooral grafisch werk maakte, zoals etsen, linosneden en screenprints. Tosari blijft op zoek naar nieuwe vormen en technieken.

In de jaren zeventig en tachtig van de vorige eeuw, maakte Tosari geëngageerde kunst, geïnspireerd door de tijdgeest in Europa en Zuid-Amerika. Hij wilde zijn thematiek echter uitbreiden en zo verschenen onderwerpen als de dierenwereld, de oorsprong van de mens en mythologie in zijn werk. Evenals milieu; een thema dat zijn toenemende bezorgdheid toonde over hoe wij omgaan met onze leefomgeving.

*Tosari verweeft zijn indrukken en ervaringen van Nederland met herinneringen aan zijn geboorteland Suriname, wat zijn schilderijen een diepere laag geeft. Dit wordt nog versterkt door het mengen van olieverf met acrylverf, wat zijn werken een unieke textuur geeft. Deze techniek is gebruikt in *Diversity is Power*, te zien in de U.S. Embassy in Paramaribo, en door de grootte van het werk zijn de details veel duidelijker zien. Het meest opvallend in het tiendelig schilderij, zijn de omliggende zwarte figuren. Zijn het mensen, dieren, of anderssoortige mysterieuze wezens? Ze lijken te zweven boven een landschap vol met symbolen uit verschillende tijden en culturen.*

De enorme grootte van dit schilderij en de grote verscheidenheid aan tekens en symbolen vieren de kracht van diversiteit. Door het werk op te bouwen in tien delen geeft Tosari de kijker een krachtige boodschap: eenheid in verscheidenheid verbindt de mensheid.

POWER OF DIVERSITY

2009
MIXED MEDIA ON CANVAS /
GEMENGDE MEDIA OP DOEK
196 1/2 x 118 1/2 in. (500 x 300 cm)

Pennsylvania native Margery Amdur has had a long career as an artist, professor, and collaborator throughout which she has played with and explored the possibilities of abstraction. Her recent work resists categorization, straddling the worlds of painting, sculpture, and installation.

About her installation at the Embassy in Paramaribo, she says, "Geometrically shaped cosmetic sponges comprise sensuous otherworldly landscapes."¹⁶ These landscapes, she explains, mean an inner, emotional response to the very active, tangible landscape of her work. Her vibrant, organic pieces seem to throb with life and stir the imagination. The medium is just as important for Amdur. Here, cosmetic sponges are significant both for their association with the feminine and for their identity as throwaway objects. Having worked in places like Paramaribo, which do not have the economic luxury of disposable objects, the implications of such are pronounced.

In recent years, Amdur has led collaborative projects around the world, including her work at the Embassy in Paramaribo, which was completed with the assistance of several students. She says this collaboration is essential to her work as it gets at the stories 'behind the scenes.'

Amdur is a professor of art at Rutgers University in Camden, New Jersey. She is the recipient of numerous grants and awards, and her work has been exhibited around the world. Her work can be found in the collections of several prominent art museums, including the Albuquerque Art Museum in New Mexico and the Woodmere Art Museum in Philadelphia.

16. Margery Amdur, "Second Abbreviated Artist Statement," Personal Correspondence, September 18, 2017.

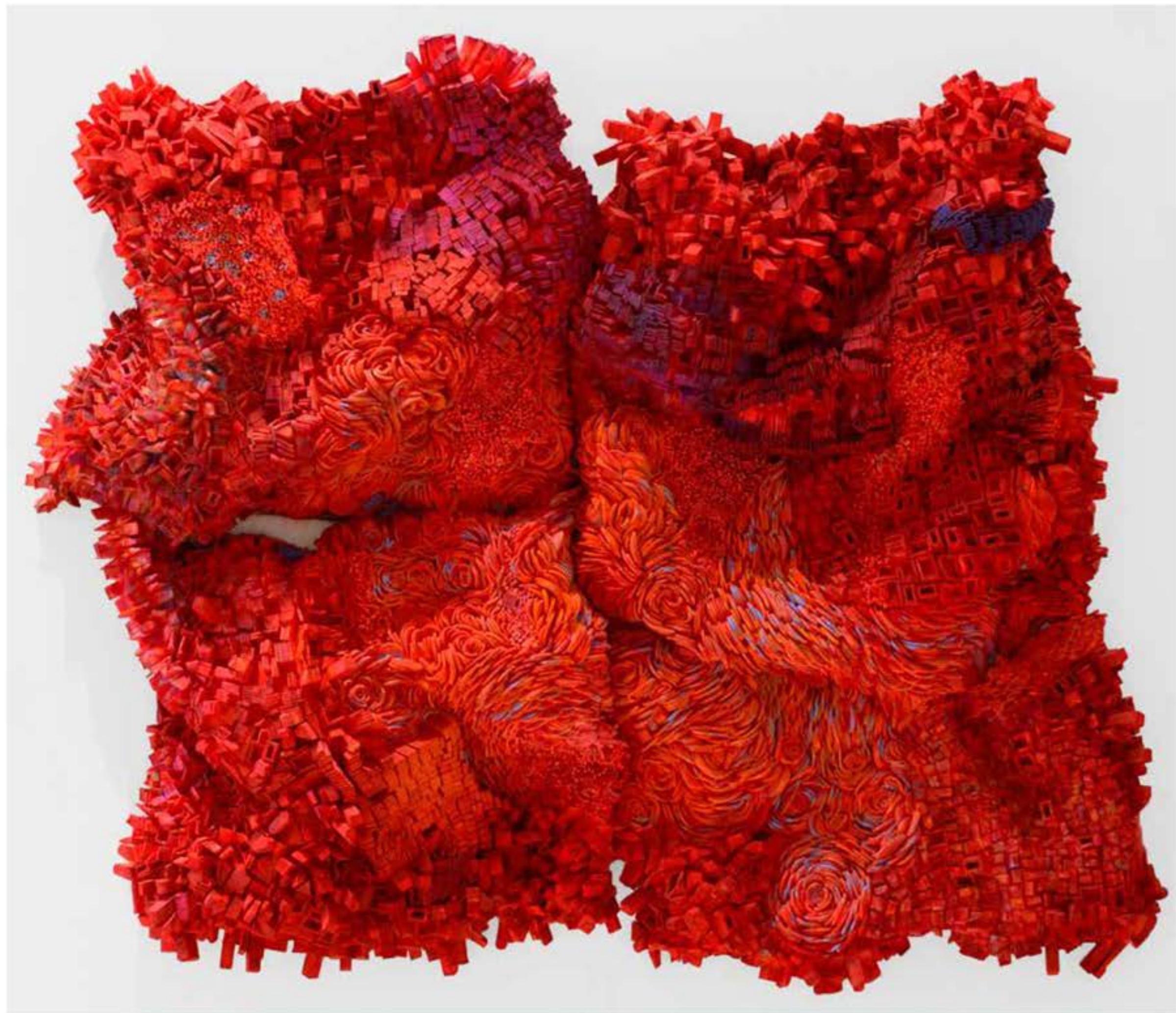
De uit Pennsylvania afkomstige Margery Amdur, heeft gedurende haar lange carrière als kunstenaar, professor en medewerker, altijd met de mogelijkheden van abstractie gespeeld en die ook verder verkend. Haar recente werk laat zich niet indelen, en bevindt zich ergens tussen de werelden van de schilderkunst, sculptuur en installatie.

Over haar installatie bij de Ambassade van Paramaribo zegt ze: "Geometrische cosmetische sponzen vormen sensuele buitenaardse landschappen."¹⁶ Deze landscapes, she explains, means an inner, emotional response to the very active, tangible landscape of her work. Haar levendige, organische werkstukken lijken te pulseren met leven en prikkelen de verbeelding. Het medium is even belangrijk voor Amdur. Hier zijn cosmetische sponzen belangrijk vanwege hun associatie met het vrouwelijke en ook om hun identiteit als wegwerpobjecten. Na gewerkt te hebben in plaatsen zoals Paramaribo, waar men zich de economische luxe van wegwerpobjecten niet kan permitteren, zijn de gevolgen hiervan duidelijk.

Amdur heeft in de afgelopen jaren samenwerkingsprojecten over de hele wereld begeleid, waaronder ook haar werk bij de Ambassade in Paramaribo, dat zij met behulp van enkele studenten voltooide. Ze zegt dat deze samenwerking essentieel is voor haar werk, omdat zo de verhalen 'achter de schermen' naar voren komen.

Amdur is professor in de kunst aan de Rutgers University in Camden, New Jersey. Ze heeft verschillende beurzen en onderscheidingen ontvangen en haar werk is over de hele wereld tentoongesteld. Haar werk maakt deel uit van de collecties van verschillende prominente kunstmusea, waaronder het Albuquerque Art Museum in New Mexico en het Woodmere Art Museum in Philadelphia.

16. Margery Amdur, "Tweede verkorte Artist Statement", persoonlijke correspondentie, 18 september 2017.

AMASS #17

2017

COSMETIC SPONGES COATED WITH PASTEL PIGMENT /
COSMETISCHE SPONZEN GEKLEURD MET PASTEL PIGMENT
54 x 86 in. (137,2 x 218,4 cm)

California-based artist Klea McKenna says, "Rain Studies are an ongoing series of black and white photograms, made outdoors in the darkness of rainy nights. . . . The process of making this work—tracking the weather, anticipating rain, and capturing it on the rare occasions that it comes—has become my own form of prayer or 'rain dance' if you will. These pieces depict an aspect of landscape we feel but do not see. We all know the sensation, both physical and emotional, of standing in the darkness in the pouring rain. My challenge is to make that sensation visible. Working in this way makes me subject to the whims of weather and physics and brings me, and perhaps the viewer, into a state of heightened observation of landscape."¹⁷

McKenna's work has an especial connection to the natural world since it is both the inspiration for and the process of her work. In her *Rainstorm* work, McKenna creates photograms, which move beyond photography's physical distance from the natural world—capturing what the eye sees looking to the outside world—to a more intimate, physical connection to the natural world. Indeed, there is a real physical connection between the subject that she depicts and the resulting work of art; it is the forces of nature that help to create the image. Subject matter and process converge, giving viewers a new appreciation for the power and beauty of natural forces.

McKenna holds a Master of Fine Arts degree from the California College of the Arts in Oakland, and her work has been exhibited around the world. In addition, McKenna has taught photography at several schools throughout California.

¹⁷ Klea McKenna, Artist Statement, Personal Correspondence, September 21, 2017.

De in California gevestigde kunstenaar Klea McKenna zegt, "De regenstudies zijn een doorlopende serie van zwart-witte fotogrammen, gemaakt in de openlucht tijdens duistere regenachtige nachten ... Het proces van het maken van dit werk—het volgen van het weer, het wachten op de regen, en het vastleggen ervan op de weinige momenten dat het komt—is ondertussen mijn eigen vorm van gebed, of 'regendans' zo u wilt, geworden. Deze stukken beelden een landschapsaspect uit dat we voelen, maar niet zien. We kennen allemaal wel het gevoel, fysiek en emotioneel, van het staan in de stromende regen in de duisternis. Mijn uitdaging is het visualiseren van dat gevoel. Door op deze manier te werken word ik onderworpen aan de grillen van het weer en de natuurkunde en word ik, en misschien ook de kijker, gebracht naar een hogere staat van observatie van het landschap."¹⁷

Het werk van McKenna heeft een speciale band met de natuurlijke wereld, omdat dat zowel de inspiratie voor, als het proces van, haar werk is. In haar Regenstorm-werk, creëert McKenna fotogrammen die verder gaan dan de fysieke afstand tussen fotografie en de natuurlijke wereld—vastleggen wat het oog ziet door te kijken naar de buitenwereld—naar een meer intieme, fysieke verbinding met de natuurlijke wereld. Inderdaad, er is een echte fysieke verbinding tussen het onderwerp dat ze uitbeeldt en het resulterende kunstwerk; het zijn de krachten van de natuur die helpen om het beeld te creëren. Onderwerp en proces komen samen, waardoor de kijker nieuwe waardering krijgt voor de kracht en schoonheid van natuurlijke krachten.

McKenna heeft een Master of Fine Arts diploma van het California College of the Arts in Oakland, en haar werk is over de hele wereld tentoongesteld. Daarnaast heeft McKenna, op verschillende scholen in haar geboorteplaats California, fotografie onderwezen.

¹⁷ Klea McKenna, Artist Statement, persoonlijke correspondentie, 21 september 2017.

RAINSTORM #11

2015

PHOTOGRAPH OF RAIN ON GELATIN SILVER FIBER PAPER /
FOTOGRAM VAN REGEN OP GELATINE ZILVERGELATINEDRUK OP PAPIER
42½ × 33½ in. (108 × 85,1 cm)

RAINSTORM #14

2015

PHOTOGRAPH OF RAIN ON GELATIN SILVER FIBER PAPER /
FOTOGRAM VAN REGEN OP GELATINE ZILVERGELATINEDRUK OP PAPIER
42½ × 33½ in. (108 × 85,1 cm)

"I want my work to be experiential," says multimedia artist Barbara Owen. Perhaps unsurprisingly, then, there is a distinct quality of movement, time, and process in her seemingly straightforward botanical paintings that burst with color and vitality. The viewer experiences her work as if the organic forms are cascading down on them, or alternately, it can seem as if it is the viewer who is moving into the rich environment Owen has painted.

Somehow the sense of space and movement—of the 'experiential'—is at odds with the flat planes of color that dominate the surface of her painting. The contrast of planes of color against one another helps create a sense of three-dimensionality and depth and light. It is that contradiction that makes Owens work so engaging. Indeed, color as an end in itself is essential to Owen's work. But Owen also uses color in the service of form to create electricity in her paintings. Owen says, "As a formalist, my work plays with space and the relationship between shapes. As a colorist, I am trying to create effective and emotional responses to the work. My own experience, and the responses I get from those looking at my work, reaffirms the idea that color and shape can create emotion."¹⁸

Owen earned her bachelor's degree at Bennington College in Vermont and later apprenticed with sculptor Brower Hatcher. She eventually turned her focus to painting and mixed media. Her work has been exhibited at galleries and museums around the United States.

"Ik wil dat mijn werk een ervaring is", zegt multimedia-kunstenaar Barbara Owen. Misschien ook niet verrassend dan, dat er in haar schijnbaar typische botanische schilderijen, die barsten van kleur en vitaliteit, een kenmerkende kwaliteit van beweging, tijd en proces zit. De kijker ervaart haar werk alsof de organische vormen op hem afkomen; of anderszijds, alsof het de kijker is die zich begeeft in de rijke omgeving die Owen geschilderd heeft.

Op de een of andere manier is het gevoel van ruimte en beweging—van het 'ervaringsgerichte'—in strijd met de platte kleurvlakken die het oppervlak van haar schilderij domineren. Het contrast van kleurvlakken tegen elkaar aan, helpt een gevoel van driedimensionaliteit, diepte en licht te creëren. Het is die tegenstrijdigheid die het werk van Owen zo boeiend maakt. Inderdaad, kleur als een doel op zich, is essentieel voor het werk van Owen. Maar Owen gebruikt kleur ook in de functie van vorm, hetgeen helpt om een zekere mate van spanning in haar schilderijen te creëren. Zoals Owen zegt: "Als een vormspecialist speel ik in mijn werk met de ruimte en de relatie tussen vormen. Als een kleur-specialist, probeer ik effectieve en emotionele reacties met het werk op te wekken. Mijn eigen ervaring en de reacties die ik krijg van hen die naar het werk kijken, bevestigen het idee dat kleur en vorm emoties teweeg kunnen brengen."¹⁸

Owen heeft haar bachelor diploma behaald aan het Bennington College in Vermont en was later in de leer bij beeldhouwer Brower Hatcher. Zij richtte zich geleidelijk aan op schilderen en mixed media. Haar werk is tentoongesteld in galerieën en musea in de Verenigde Staten.

¹⁸ Barbara Owen, Artist Statement, Personal Correspondence, September 19, 2017.

¹⁸ Barbara Owen, Artist Statement, persoonlijke correspondentie, 19 september 2017.

INDOMITABLY FRAGRANT

2010

OIL ON CANVAS / ONOMKEERBAAR GEURIG

48 x 66 in. (121,9 x 167,6 cm)

ACKNOWLEDGMENTS AND CREDITS

Office of Art in Embassies – Washington, D.C.

Imtiaz Hafiz and Welmoed Laanstra – Co-Curators

Rebecca Clark – Registrar

Tabitha Brockens – Managing Editor

Tori See- Editor

Amanda Brooks – Imaging Manager

U.S. Embassy Paramaribo, Suriname

Ambassador Jay N. Anania

Ambassador Edwin R. Nolan

Dan Angermiller - General Service Contractor

Kenneth Bottenbley - Purchasing Agent

Patrick Geraghty - Public Diplomacy Officer

Ingrid Hill - Public Affairs

Melissa Quartell - Public Diplomacy Officer

Stephen Ziegenfuss – Project Director

A special thank you to Ellen Hurst, Marieke Visser, and Cassandra Gummels-Relyveld for their expert writing, editing, and language translation skills; Yolanda Cuomo Design for crafting an intuitive, striking publication design, and Readytex Art Gallery/William Tsang and Ron Tjinfor the beautiful photographic imagery.

We also extend our gratitude to Lygia Matawi, Stanley Atmodikromo, and Radj Lalkoe for their professionalism and dedication throughout the installation.

Printed by Global publishing Solutions (GPS),
Manila, Philippines

ACKNOWLEDGMENTS AND CREDITS

Wij willen Ellen Hurst, Marieke Visser en Cassandra Gummels-Relyveld bedanken voor de tekst, redactie en vertaling; Yolanda Cuomo Designs voor het opvallende en innoverende ontwerp van de catalogus, en Readytex Art Gallery/ William Tsang en Roy Tjin voor de prachtige fotografie.

Onze dank gaat ook uit naar Lygia Matawi, Stanley Atmodikromo, en Radj Lalkoe voor hun inzet en vakbekwaamheid gedurende de installatie.

*Gedrukt door Global publishing Solutions (GPS),
Manilla, de Filippijnen*

ART COLLECTION
OF THE
US EMBASSY

PARAMARIBO SURINAME

